

รายงานการวิจัย
เรื่อง
การประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต ขาวเหลือง
ดร.แดน ทองอินทร์

ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

งานวิจัยนี้ได้รับทุนส่งเสริมการวิจัย
ทุนอุดหนุนการวิจัยสำหรับนักวิจัยทั่วไป
จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำปีงบประมาณ 2563

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์โดยได้รับความเมตตา ช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ แจ่มกระจ่าง ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ กระตุ้นและให้คำแนะนำสั่งสอน อย่างดีตลอดระยะเวลาในการทำงานวิจัย ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง เป็นอย่างยิ่ง ในการนี้จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรากฏในงานวิจัยฉบับนี้ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ เพ็งพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ จรัสศรีวัฒน์ และดร.เมธี ธรรมวัฒนา ที่ได้กรุณาและให้ความ อนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการ ปรับปรุงแก้ไขที่เป็นประโยชน์ จนทำให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ น้อง ครอบครัว นิสิตและบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และผู้บริหารและครูสถานศึกษาที่นิสิตและบัณฑิตทำงานอยู่ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีได้กล่าวนามในที่นี้ ที่มีส่วน ช่วยเหลือ สนับสนุนให้กำลังใจในการทำวิจัยให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณกองทุนส่งเสริมการวิจัย ทุนอุดหนุนการวิจัยสำหรับนักวิจัยทั่วไป คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนในการทำวิจัยในครั้งนี้ จนทำให้งานวิจัยฉบับ นี้สำเร็จด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้อบรม สั่งสอน ชี้แนะแนวทางในการศึกษาและ สนับสนุนให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต ขาวเหลือง
ดร.แดน ทองอินทร์

ชื่อโครงการวิจัย การประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
 ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
 ชื่อผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต ขาวเหลือง และ ดร.แดน ทองอินทร์
 เดือนและปีที่ทำวิจัยเสร็จ มีนาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ตามรูปแบบชิบป์ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงประเมิน เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน 2) อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 5 คน 3) อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 5 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ 1) นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 50 คน 2) บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 จำนวน 50 คน และ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ จำนวน 5 คน โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาในภาพรวมทั้งหมดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$, $SD = .49$)
2. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ในภาพรวมทั้งหมดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$, $SD = .52$)
3. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา เห็นว่า ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความสอดคล้อง มีความชัดเจน มีความเหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง แต่ควรปรับลดขั้นตอนการเทียบโอนหน่วยกิต หรือปรับเป็นหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ควรมีการจัดหาเอกสารตำรา หนังสือ และสื่อต่างๆ โดยเฉพาะสื่อออนไลน์เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาเพิ่มขึ้น และในภาพรวมของคุณภาพนิสิตส่วนใหญ่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร แต่ควรส่งเสริมให้นิสิตมีศักยภาพมากขึ้นในด้านความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความสามารถในการด้านสื่อสารภาษาต่างประเทศ และการบริหารจัดการเวลา

Research Project Title An Assessment of the Bachelor of Education Program in Industrial Technology Education, Faculty of Education, Burapha University

Researcher Assistant Prof.Dr. Dusit Khawloueng, and Dr.Dan Tong-In

Year 2021

Abstract

The purposes of this study were 1) to study level of students and graduates 'opinions towards the Bachelor of Education (B.Ed.) program in industrial technology education, 2) to study level of opinions of administrators, supervisors and related personnel to the performance of graduates, and 3) to investigate opinions of the experts, lecturers, and the program member committee for the program, based on CIPP Model. The study employed an evaluation research approach, collecting the data form six groups of participants comprised of 1) three experts, 2) five members of the program committee, 3) five lecturers., 4) fifty students who are studied in the B.Ed. program in Industrial Technology Education, 5) fifty graduates from the B.Ed. program in Industrial Technology Education, and 6) Five of the administrators, supervisors and related personnel. The research instruments were questionnaires and construct interviews.

The research findings were summarized as follows:

1. Overall, the level of students and graduates 'opinions towards the Bachelor of Education (B.Ed.) program in Industrial Technology Education were rated at the high level ($\bar{x} = 4.13$, $SD = .49$).

2. Overall, the level of administrators, supervisors and related personnel 'opinions to the performance of graduates were rated at the high level ($\bar{x} = 4.41$, $SD = .52$).

3. The three experts, five members of the program committee, and five lecturers expressed that the philosophy of the program, objectives, structure, and the program courses were appropriateness and practical application. However, the number of process to transfer of the credits should be reduced, or improve curriculum into the continued 2 years curriculum. More up-to-date materials and online media used for Industrial Technology Education should be provided. Overall the quality of students from the B.Ed. program in Industrial Technology Education was satisfying, which met achieve the program objectives, but should be enhanced more potentials such as work disciplines, responsibility, ability to communicate foreign language, and time management.

สารบัญ

	หน้า
ประกาศคุณูปการ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559)	6
การประเมินหลักสูตร	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		
หน้า		
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
	ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์	30
	ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา	34
	ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิต หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่	39
	ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา	43
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	45
	สรุปผลการวิจัย	46
	อภิปรายผล	47
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	51
	บรรณานุกรม	52
	ภาคผนวก	54
	ภาคผนวก ก	55
	ภาคผนวก ข	57
	ภาคผนวก ค	69
	ภาคผนวก ง	71

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	สถานภาพของนิสิตที่กำลังศึกษาและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 30
2	เหตุผลในการเลือกเรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา 31
3	สถานภาพของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ 32
4	สถานภาพของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา 33
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาในภาพรวมทั้งหมด 34
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านบริบทของหลักสูตร 35
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร 36
8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริการ 37
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านผลผลิตของหลักสูตร 38
10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ ในภาพรวมทั้งหมด 39
11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ 40
12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ ด้านทักษะที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน 41
13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม 42

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Tyler	13
2 การประยุกต์ใช้โมเดลการประเมินของ Tyler สำหรับใช้ประเมินหลักสูตร	14
3 การประยุกต์ใช้โมเดลการประเมินของ Stake สำหรับใช้ในการประเมินหลักสูตร	15
4 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Stufflebeam และคณะ	16

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2534 ตาม พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2533 ซึ่งยกฐานะมาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน โดยก่อนที่จะได้รับการจัดตั้งให้เป็นคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน เริ่มตั้งแต่กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ณ ซอยประสานมิตร อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนครเมื่อปี พ.ศ. 2492 จากนั้นได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ในปี พ.ศ.2497 ต่อมาได้ขยายวิทยาเขตออกไปอีก 2 แห่ง คือ วิทยาเขตปทุมวันและวิทยาเขตบางแสนซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2498 นับเป็นจุดเริ่มต้นของคณะศึกษาศาสตร์อย่างแท้จริง ต่อมาวิทยาลัย วิชาการศึกษาบางแสนก็ได้รับการพัฒนาเป็นระยะจนกระทั่งในปี พ.ศ. 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตาม พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2517 ส่งผลให้วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสนเปลี่ยนฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต บางแสน และปี พ.ศ. 2533 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน จึงได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา และในปีต่อมาได้ประกาศจัดตั้งคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาขึ้น เพื่อดำเนินการผลิตบัณฑิตสายศึกษาศาสตร์ และที่เกี่ยวข้องจนถึงปัจจุบัน การผลิตบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ มีหลักสูตรที่เปิดสอน ประกอบด้วยหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) จำนวน 11 สาขาวิชา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต จำนวน 9 สาขาวิชา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต จำนวน 3 สาขาวิชา หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต จำนวน 1 สาขาวิชา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต จำนวน 6 สาขาวิชา

หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 เปิดรับนิสิตเข้าศึกษาตั้งแต่ภาคเรียนต้น ปีการศึกษา 2559 ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้ให้ความเห็นชอบหลักสูตร ในการประชุมครั้งที่ 2 / 2559 เมื่อวันที่ 16 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2559 โดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อ

1) หลักสูตรมีความต้องการที่จะผลิตบัณฑิต เพื่อสามารถทำงานในภาคอุตสาหกรรม และการเป็นนักวิชาการศึกษาที่สนับสนุนงานด้านต่างๆ ในสถานศึกษาได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป

2) บัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาต้องมีสมรรถนะ ดังนี้

- 2.1 มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ สมรรถภาพของบัณฑิตศึกษาศาสตร์
- 2.2 มีความรู้ความสามารถและทักษะในการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การจัดการด้านอุตสาหกรรม ทักษะในการพัฒนางานด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- 2.3 มีความสามารถคิดแก้ปัญหาทางอุตสาหกรรมได้อย่างสร้างสรรค์
- 2.4 เข้าใจผู้อื่น มีความรับรู้ทางอารมณ์ และมีภาวะผู้นำ และผู้ตามที่ดี
- 2.5 มีดุลยพินิจที่ดีในการเลือกใช้ข้อมูลข่าวสาร และสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2562)

เมื่อได้ดำเนินการใช้หลักสูตรมาได้ระยะหนึ่งแล้ว ควรมีการประเมินเพื่อพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตร โดยใช้ผลการวัดในแง่มุมต่าง ๆ ของสิ่งที่จะประเมิน (วิชัย วงศ์ใหญ่, 2554) รวมทั้งเมื่อ องค์ความรู้ของศาสตร์แต่ละสาขามีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมาก การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการของโลกประกอบด้วยความคาดหวังในมาตรฐานการศึกษาจากสังคมเพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งการมีส่วนร่วมและการตรวจสอบของส่วนต่างๆกำลังทวีความเข้มข้นขึ้น ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตร การใช้หลักสูตรและการประเมินหลักสูตร จึงจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2559) อีกทั้งเป็นการตรวจสอบว่าเมื่อนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติแล้วนั้น กระบวนการใช้หลักสูตรมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ (มารุต พัฒนาผล, 2556) นอกจากนี้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาที่ต้องดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรเมื่อครบ 5 ปี รวมทั้งพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยโดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างน้อย ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ 5 ปี เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาและผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ

หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ได้มีพัฒนาการและดำเนินการใช้ หลักสูตร มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลา 5 ปี โดยมีนิสิตที่กำลังศึกษาและมีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรนี้ จำนวน 158 คน ซึ่งหลักสูตรนี้ได้ผ่านการประเมินในภาพรวมโดยสภามหาวิทยาลัยและสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาก่อนที่จะมีการนำหลักสูตรไปใช้ แต่ตลอดเวลาที่มีการใช้หลักสูตรยังไม่ได้มีการประเมินหลักสูตรเพื่อพิจารณาคุณภาพของหลักสูตร และเพื่อให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และเพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่จำเป็นจะต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับนโยบายประเทศไทย 4.0 และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาทุนมนุษย์สำหรับโลกยุคดิจิทัล เพื่อพัฒนากำลังความรู้ สื่อดิจิทัล และองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จึงได้ทำการประเมินหลักสูตรดังกล่าวเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและผู้ใช้บัณฑิต อันจะก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนและเพื่อนำไปเป็นแนวทางการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีต่อหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ทราบข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการปรับปรุงเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้มี คุณภาพมากยิ่งขึ้น

2. ได้ข้อมูลสารสนเทศสำหรับภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคมและคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในการประกันคุณภาพการศึกษาและรองรับการตรวจสอบจากคณะกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษาทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

3. เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรสำหรับสาขาวิชาอื่นๆต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประเมิน (Evaluation Research) หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิต ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานประกอบการ และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ที่มีต่อ หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา โดยมีขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

ความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิต ศึกษา 4 ด้าน คือ

1. ด้านบริบท
2. ด้านปัจจัยนำเข้า
3. ด้านกระบวนการ
4. ด้านผลผลิต

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานประกอบการ ศึกษา 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ
2. ด้านทักษะที่ส่งผลต่อการทำงาน
3. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรและการ บริหารหลักสูตรในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหา รายวิชาในหมวดต่าง ๆ ทรัพยากรสนับสนุนต่าง ๆ คุณภาพของบัณฑิต และปัญหาและอุปสรรคในการบริหาร หลักสูตร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

2. อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 5 คน
 3. อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 5 คน
 4. นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ในระหว่างปีการศึกษา 2561 - 2563 จำนวน 84 คน
 5. บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ในระหว่างปีการศึกษา 2559 - 2560 จำนวน 74 คน
 6. ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ จำนวน 74 คน
 - ลำดับที่ 1 - 3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร ส่วนลำดับที่ 4 - 6 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
 - กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้
- นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ในระหว่างปีการศึกษา 2561 - 2563 จำนวน 50 คน
- บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ในระหว่างปีการศึกษา 2559 - 2560 จำนวน 50 คน
- ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ จำนวน 5 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา หมายถึง การศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากการใช้หลักสูตรเพื่อพิจารณาประเมิน ตรวจสอบและตัดสินคุณค่าของหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ว่ามีคุณภาพเป็นอย่างไร โดยพิจารณาจากความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาของนิสิตที่กำลังศึกษา บัณฑิต ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการ ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน
2. ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ของนิสิตและบัณฑิต หมายถึง ความรู้สึกของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรในด้านบริบทของหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริการ และด้านผลิตผลของหลักสูตร

3. ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานประกอบการ หมายถึง ความรู้สึกของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการของบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาที่มีต่อคุณภาพและการปฏิบัติงานของบัณฑิตในด้านความรู้ ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะที่ส่งผลต่อการทำงาน และด้านคุณธรรมและจริยธรรม

4. ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน หมายถึง ความรู้สึกของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

5. นิสิต หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในระหว่างปีการศึกษา 2561 - 2563

6. บัณฑิต หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในระหว่างปีการศึกษา 2559 - 2560

7. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้บริหารหรือหัวหน้างานหรือผู้ที่โรงเรียนมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของบัณฑิตตามหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

8. ผู้บริหารสถานประกอบการ หมายถึง ผู้บริหารหรือหัวหน้างานหรือผู้ที่สถานประกอบการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของบัณฑิตตามหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

9. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

10. อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

11. อาจารย์ผู้สอน หมายถึง อาจารย์ผู้ทำหน้าที่สอนตามหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (วิชาซีพครุและวิชาเอก)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้ศึกษาคำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559)
2. การประเมินหลักสูตร
 - 2.1 ความหมายของการประเมินหลักสูตร
 - 2.2 จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร
 - 2.3 เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องมีการประเมินหลักสูตร
 - 2.4 รูปแบบของการประเมินหลักสูตร
 - 2.5 ขั้นตอนการประเมินหลักสูตร
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559)

รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัส: 25410191100423

ภาษาไทย: หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

ภาษาอังกฤษ: Bachelor of Education Program in Industrial Technology Education

ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อปริญญาภาษาไทย: การศึกษาระดับบัณฑิต (เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา)

ชื่อปริญญาภาษาอังกฤษ: Bachelor of Education (Industrial Technology Education)

อักษรย่อภาษาไทย: กศ.บ. (เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา)

อักษรย่อภาษาอังกฤษ: B.Ed. (Industrial Technology Education)

รูปแบบของหลักสูตร

เป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี

ปรัชญาของหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ เป็นหลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้เชิงสหวิทยาการ มีจิตอาสา มีคุณธรรมจริยธรรม เป็นนักเทคนิคเชิงปฏิบัติการนักฝึกอบรม และผู้สอนที่สามารถในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ ความสามารถ รวมถึงสามารถประกอบอาชีพอิสระ และนำความรู้ไปประยุกต์ในการพัฒนาสังคมได้

ความสำคัญของหลักสูตร

ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยสัดส่วนมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมต่อมูลค่าการส่งออกรวม มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น การพัฒนาในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย เป็นไปในลักษณะของการ

เพิ่มมูลค่า (Value Added) ในกระบวนการผลิตมากกว่าการสร้างคุณค่า (Value Creation) ความสามารถในการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) ของประเทศไทยเพื่อนำไปสู่การสร้างคุณค่ายังมีน้อยมาก เนื่องจากขาดการสั่งสมองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพภายในให้สามารถต่อยอดองค์ความรู้ที่ได้มา (Endogenous Efforts) ขาดการยกระดับห่วงโซ่แห่งคุณค่า (Value Chain) รวมถึงขาดการประสานความร่วมมือกัน (Synergy) ด้วยนวัตกรรมองค์ความรู้และเทคโนโลยี ดังนั้นประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัว จากการแข่งขันที่ใช้แรงงานไร้ฝีมือค่าแรงต่ำ และทุนเป็นหลัก เป็นการสร้างคุณค่า ด้วยนวัตกรรมองค์ความรู้และเทคโนโลยี เพื่อเป็นการปรับตัวให้สอดคล้องกับความท้าทายของโลก

การผลิตกำลังคนของภาคอุตสาหกรรมยังขาดแคลนบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้เฉพาะทางในการถ่ายทอดความรู้ การสร้างนวัตกรรม องค์ความรู้ใหม่ๆ ดังนั้นการเปิดสอนหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหาการขาดแคลนดังกล่าวโดยตรง เพราะจะทำให้การผลิตกำลังคนทางด้านงานอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. หลักสูตรมีความต้องการที่จะผลิตบัณฑิต เพื่อสามารถทำงานในภาคอุตสาหกรรม และการเป็นนักวิชาการศึกษาที่สนับสนุนงานด้านต่าง ๆ ในสถานศึกษาได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. บัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาต้องมีสมรรถนะ ดังนี้
 - 2.1 มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ สมรรถภาพของบัณฑิตศึกษาศาสตร์
 - 2.2 มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การจัดการด้านอุตสาหกรรม ทักษะในการพัฒนางานด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
 - 2.3 มีความสามารถคิดแก้ปัญหาทางอุตสาหกรรมได้อย่างสร้างสรรค์
 - 2.4 เข้าใจผู้อื่น มีความรับรู้ทางอารมณ์ และมีภาวะผู้นำ และผู้ตามที่ดี
 - 2.5 มีดุลยพินิจที่ดีในการเลือกใช้ข้อมูลข่าวสาร และสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงสร้างหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 139 หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตร

- 1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต
- 2) หมวดวิชาเฉพาะ 103 หน่วยกิต
 - 2.1) วิชาชีพครู 23 หน่วยกิต
 - 2.2) วิชาเฉพาะสาขา 80 หน่วยกิต
 - 2.2.1) วิชาเฉพาะสาขาบังคับ 52 หน่วยกิต
 - 2.2.2) วิชาเฉพาะสาขาเลือก 28 หน่วยกิต
- 3) หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

ผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม
 - 1) มีคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 2) มีวินัย เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่น มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม

ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ

3) มีคุณธรรมจริยธรรมสำหรับครู

4) มีจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2. ด้านความรู้

1) มีความรอบรู้ เข้าใจหลักการและทฤษฎีพื้นฐาน

2) สามารถประยุกต์ความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ

3) บูรณาการความรู้เกี่ยวกับการศึกษาและวิชาชีพครู

4) บูรณาการความรู้ระหว่างวิชาชีพครูกับวิชาเฉพาะ สังเคราะห์และประเมินค่าองค์ความรู้และสามารถนำไปประยุกต์ในการปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านทักษะทางปัญญา

1) มีทักษะการแสวงหาความรู้ ประยุกต์ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

2) มีทักษะการคิดแบบองค์รวม เพื่อแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์

3) สามารถคิดค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและประเมินข้อมูลสารสนเทศ และแนวคิดจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานสอนและงานครุรวมทั้งการวินิจฉัยผู้เรียน และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

4) สามารถคิดแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ที่มีความสลับซับซ้อน เสนอทางออก และนำไปสู่การแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์

5) มีความเป็นผู้นำทางปัญญาในการคิดพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีวิสัยทัศน์

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) มีจิตสาธารณะ มีความรับผิดชอบ สำนึกในความเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าต่อสังคม และมีความเป็นไทย

2) มีภาวะผู้นำ และสามารถทำงานเป็นทีม

3) มีความไวในการรับความรู้สึกของผู้เรียนด้วยความเข้าใจ และความรู้สึก เชิงบวก มีวุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม

4) มีความเอาใจใส่ มีส่วนช่วยเหลือและเอื้อต่อการแก้ปัญหาความสัมพันธ์ในกลุ่ม และระหว่างกลุ่มผู้เรียนอย่างสร้างสรรค์

5) มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน เป็นผู้นำและผู้ตามที่มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) สามารถใช้ข้อมูลเชิงตัวเลข และเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างรู้เท่าทัน

2) สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

3) มีความไวในการวิเคราะห์และเข้าใจข้อมูลสารสนเทศที่ได้รับจากผู้เรียนอย่างรวดเร็ว ทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติหรือคณิตศาสตร์ภาษาพูดหรือภาษาเขียน

4) มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจที่ดีในการประมวลผล แปลความหมาย และ เลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับวิชาที่สอน และงานครูที่รับผิดชอบโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ดี

5) มีความสามารถในการสื่อสารกับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการพูดการเขียน และ การนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน

6. ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

- 1) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
- 2) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม
- 3) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกที่จะสอนอย่างบูรณาการ (ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2559, เข้าถึงข้อมูลได้จาก https://edu.buu.ac.th/vesd/ITE59_2.pdf)

การประเมินหลักสูตร

ความหมายของการประเมินหลักสูตร

คำว่า “การประเมิน” ความหมายในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, หน้า 664) การกะประมาณค่าหรือราคาเท่าที่ควรจะเป็นจริง การประเมินผล หมายถึง การพิจารณาและวัดคุณค่าของกิจการใด ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น ประเมินผลการสัมมนา ประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบปีของสถานศึกษา

คำว่า “การประเมินผลหลักสูตร” มีนักวิชาการทางการวัดและประเมินผลได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตร ไว้ดังนี้

Stufflebeam, et al. (1971, p. 128) ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรว่า คือกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจทางเลือกที่ดีกว่าเดิม

Good (1973, p. 209) อธิบายว่า การประเมินหลักสูตรหมายถึง การประเมินผลของกิจกรรมการเรียนภายในขอบข่ายของการสอนซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจในการวางแผนการจัดโครงการและกิจกรรมต่างๆให้ดีขึ้น

การประเมินหลักสูตร หมายถึง การรวบรวมข้อมูล และการใช้ข้อมูลเพื่อตัดสินใจในเรื่องโปรแกรมหรือหลักสูตรการศึกษา (Cronbach, 1970, p. 231)

ทิตินา แชมมณี (2535) ได้กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร คือการหาคูณค่าของหลักสูตรเพื่อตัดสินใจว่าหลักสูตรนั้นมีความคุ้มค่าหรือไม่ การบริหารงานด้านวิชาการ ด้านหลักสูตรและเพื่อตัดสินใจผลผลิตที่ได้

การประเมินหลักสูตร หมายถึง การพิจารณา เปรียบเทียบ และตัดสินใจเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆในระบบหลักสูตรว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีความสอดคล้องระหว่างมาตรฐาน ความมุ่งหวัง และการปฏิบัติจริงเพียงใด หลักสูตรนั้นมีประสิทธิภาพเพียงใด มีผลกระทบอย่างไร ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ปรับปรุงหลักสูตรนั้นให้ดีขึ้น การพัฒนาหลักสูตรจะขาดการประเมินหลักสูตรไม่ได้เลย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 95)

ซึ่งสอดคล้องกับวิชัช วงษ์ใหญ่ (2554, หน้า 123) ที่ได้กล่าวถึงความหมายของการประเมินหลักสูตรว่า หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบและตัดสินใจว่าหลักสูตรมีคุณค่าบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

รวมทั้งมารุต พัฒผล (2556, หน้า 8) ได้ให้คำจำกัดความของการประเมินหลักสูตรว่า หมายถึง การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรในลักษณะการตัดสินคุณค่าในประเด็นต่างๆ ว่ามีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด โดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ และนำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพมากขึ้น

นิรมล ศตวุฒิ (2557, หน้า 111) ได้ให้ความหมายว่า การประเมินหลักสูตร หมายถึง การหาคำตอบว่า หลักสูตรบรรลุผลตามที่กำหนดจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่ บรรลุผลมากน้อยเพียงไรและสาเหตุที่ไม่บรรลุผลเพราะอะไร การประเมินจึงเป็นการเปรียบเทียบระหว่างผลการใช้หลักสูตรกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่าการนำหลักสูตรไปใช้จริงแล้วนั้นได้ผลใกล้เคียงกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการเชิงระบบเพื่อจัดหาสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร การบริหารหลักสูตร การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2558, หน้า 16)

และศิริชัย กาญจนวาสี (2559, online) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อวินิจฉัยจุดเด่น จุดด้อย ของตัวหลักสูตร และการบริหารหลักสูตร อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงกระบวนการหลักสูตรระหว่างการใช้หลักสูตรและเพื่อตัดสินคุณภาพของหลักสูตรว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายของการประเมินหลักสูตรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้ว่า การประเมินหลักสูตร หมายถึง การศึกษาหรือการแสวงหาคำตอบโดยได้มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้หลักสูตรเพื่อพิจารณาประเมิน ตรวจสอบและตัดสินคุณค่าของหลักสูตร แล้วนำผลนั้นมาใช้ในการตัดสินใจทางเลือกในการปรับปรุงองค์ประกอบต่างๆในหลักสูตรให้ดีขึ้นหรือมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

ศิริชัย กาญจนวาสี (2559, online) ได้อธิบายจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ว่า การประเมินหลักสูตรคือขั้นตอนที่มีความจำเป็นต้องทำเพื่อติดตามความก้าวหน้าของการใช้หลักสูตร ตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และความสำเร็จของการใช้หลักสูตร สำหรับเป็นข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ในการปรับปรุงหลักสูตร

Taba (1962) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาขั้นตอนต่าง ๆ ของการพัฒนาหลักสูตรว่า สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยพิจารณาองค์ประกอบของการจัดการศึกษาใน 4 ส่วน ได้แก่ จุดมุ่งหมายของการศึกษา วิธีการและการบริหารหลักสูตร เนื้อหาวิชาและการประเมินผล

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554, หน้า 124-130) อธิบายว่า การประเมินหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบว่าเอกสารหลักสูตร ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา การจัดการเรียนการสอน สื่อ การวัดและประเมินผล มีความสอดคล้องกันหรือไม่ รวมทั้งการบริหารและบริการหลักสูตร เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่

2. เพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเมื่อนำไปสู่การปฏิบัติมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักการ และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่

3. เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนที่เป็นผลผลิตของหลักสูตรมีคุณภาพและลักษณะที่พึงประสงค์ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่

4. เพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมได้หรือไม่เพียงใด
 ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539, หน้า 192-193) กล่าวเพิ่มเติมว่า โดยทั่วไปการประเมินหลักสูตรใด ๆ ก็ตาม
 จะมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่คล้ายคลึงกันดังนี้ คือ

1. เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบในองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร
2. เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขระบบการบริหารหลักสูตร การนิเทศกำกับดูแลและการจัดกระบวนการเรียน
 การสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารว่าควรใช้หลักสูตรต่อไปอีกหรือควรยกเลิกการใช้หลักสูตรเพียง
 บางส่วนหรือยกเลิกทั้งหมด

4. เพื่อต้องการทราบคุณภาพของผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตรว่า มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไป
 ตามความมุ่งหวังของหลักสูตรหลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วหรือไม่ อย่างไร

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล (2554, หน้า 2-8) สรุปจุดมุ่งหมายในการประเมินหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบในองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร ทั้งนี้มักจะประเมิน
 ในช่วงที่การพัฒนาหลักสูตรยังคงดำเนินการอยู่

2. เพื่อปรับปรุงแก้ไขระบบการบริหารหลักสูตร การดำเนินการลักษณะนี้จะดำเนินการในขณะที่มีการนำ
 หลักสูตรไปใช้

3. เพื่อตัดสินคุณภาพของหลักสูตร โดยพิจารณาว่ามีคุณภาพดีหรือไม่ บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้มาก
 น้อยเพียงใด ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมเพียงใด เหมาะกับการนำไปใช้ต่อหรือไม่ การดำเนินการ
 ลักษณะนี้จะดำเนินการหลังจากที่ใช้หลักสูตรไปแล้วระยะหนึ่ง

4. เพื่อติดตามผลผลิตของหลักสูตรโดยพิจารณาจากคุณภาพของผู้เรียนว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไป
 ตามความมุ่งหวังของหลักสูตรหรือไม่ หลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้ว การดำเนินการลักษณะนี้จะ
 ดำเนินการหลังจากที่ใช้หลักสูตรไปแล้วระยะหนึ่ง

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1. เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อส่วนประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรให้มีความครบถ้วน
 สมบูรณ์ เหมาะสมและสอดคล้องสัมพันธ์กัน รวมทั้งปรับปรุงระบบการบริหารหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. เพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรเมื่อนำไปใช้แล้ว บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ รวมทั้งพิจารณาว่า
 ควรใช้หลักสูตรต่อไปหรือควรมีการปรับปรุงในประเด็นใดบ้าง

3. เพื่อติดตามผลผลิตของหลักสูตรว่ามีคุณภาพตามความมุ่งหวังของหลักสูตรหรือไม่ รวมทั้งเป็นการ
 ตรวจสอบว่าหลักสูตรตอบสนองกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตหรือสังคมมากน้อยเพียงใด

เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องมีการประเมินหลักสูตร

บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 95) ได้อธิบายถึงเหตุผลและความจำเป็นในการประเมินหลักสูตรว่า
 การพัฒนาหลักสูตรจะขาดการประเมินหลักสูตรไม่ได้เลย ทั้งนี้เพื่อจะนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ปรับปรุงหลักสูตรนั้น
 ให้ดีขึ้น

มารุต พัฒนาผล (2556, หน้า 16-18) ได้สรุปเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องมีการประเมินหลักสูตรไว้ดังนี้

1. ทรัพยากรที่ใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ บุคคล งบประมาณ วัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุดจึงจำเป็นต้องมีการประเมินหลักสูตรเพื่อให้ทราบว่ามีการใช้ทรัพยากรต่างๆให้เกิดประโยชน์สูงสุดหรือไม่

2. หลักสูตรได้ถูกใช้มาเป็นระยะเวลาานาน สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีองค์ความรู้ใหม่เกิดขึ้นทุกวัน ความก้าวหน้าทางวิทยาการต่างๆ ตลอดจนชนธรรมาชาติการผู้เรียนของผู้เรียนยุคใหม่ ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการประเมินหลักสูตรหลังจากใช้หลักสูตรไปได้ในระยะเวลาหนึ่งเพื่อทำให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับบริบททางสังคมมากขึ้น

3. มีปัจจัยภายนอกส่งผลให้ต้องประเมินหลักสูตร เนื่องจากการจัดการศึกษาของหลักสูตรทุกหลักสูตรมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยภายนอกต่าง ๆ หลายปัจจัย ทั้งด้านความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน มาตรฐานองค์กรวิชาชีพ การเปลี่ยนแปลงของสังคม ตลอดจนทิศทางการจัดการศึกษาและการทดสอบในระดับนานาชาติ ดังนั้นหลักสูตรจึงต้องมีการประเมินและปรับปรุงให้สอดคล้องกับปัจจัยภายนอกต่าง ๆ เหล่านั้น เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะและสมรรถนะตรงตามความต้องการและมาตรฐานที่กำหนด

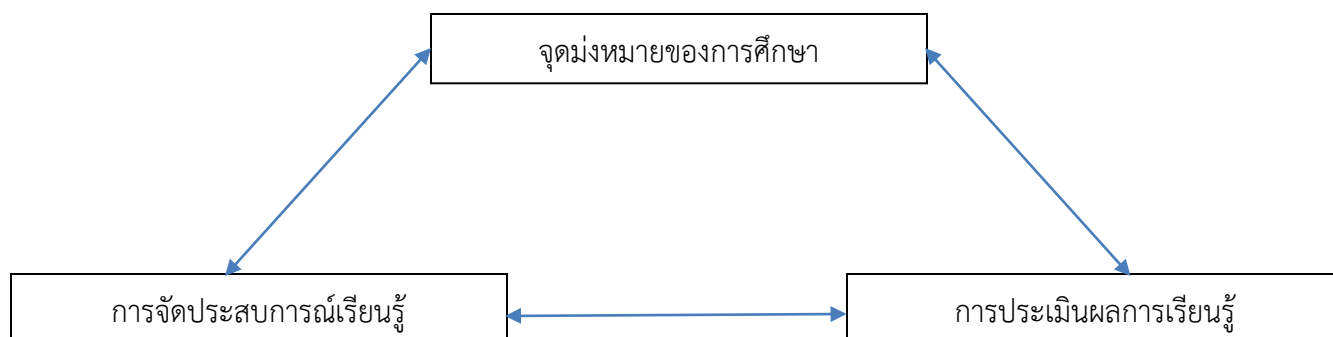
4. ความต้องการข้อมูลสารสนเทศสำหรับการปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งโดยหลักวิชาการแล้วการปรับปรุงหลักสูตรจะทำได้ก็ต่อเมื่อมีผลการประเมินหลักสูตรที่ถูกต้องจากผู้บริหาร ผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

5. ต้องมีข้อมูลสารสนเทศมาสนับสนุนในการเสนอขอจัดงบประมาณสำหรับการจัดการศึกษาที่เหมาะสมรูปแบบของการประเมินหลักสูตร

ศิริชัย กาญจนวาสี (2559, online) ได้จำแนกรูปแบบของการประเมินที่นิยมนำมาประยุกต์ใช้ในการประเมินหลักสูตร สามารถจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปแบบการประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal-Based Models) รูปแบบการประเมินแนวนี้เน้นการตัดสินคุณค่าตามจุดมุ่งหมาย เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนงาน โครงการหรือหลักสูตร การประเมินจึงมีลักษณะของการเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจริงกับผลที่คาดหวังไว้ ดังนั้นจุดมุ่งหมาย เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์จึงถูกใช้เป็นเกณฑ์สำหรับตัดสินความสำเร็จของการดำเนินงาน ผู้นำความคิดการประเมินแนวนี้คนสำคัญได้แก่ Tyler และ Hammond

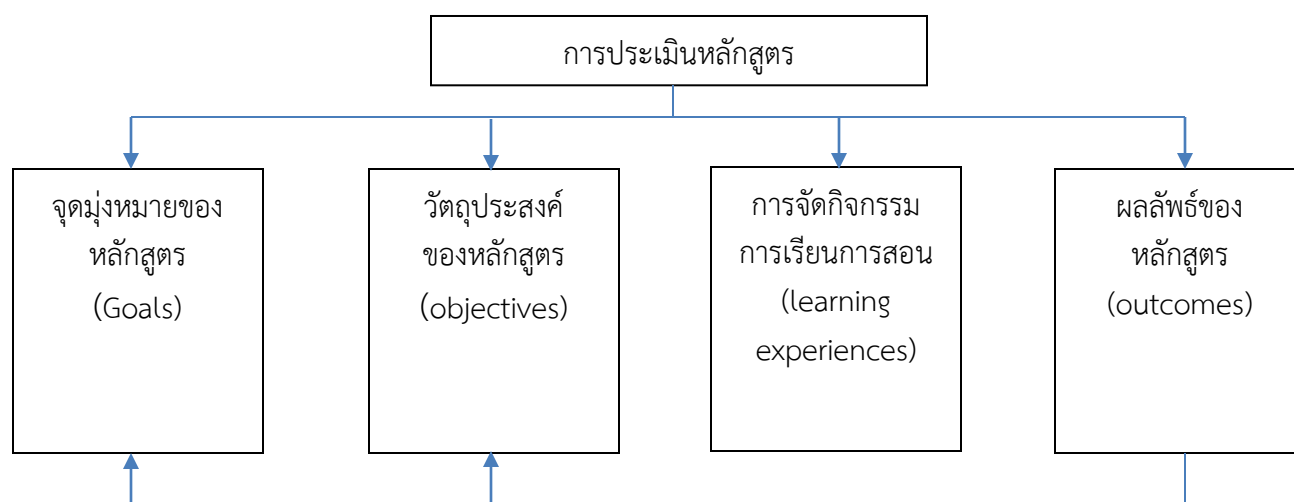
Tyler (1970, p.110-125) ได้เสนอรูปแบบของการประเมินว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดหรือไม่ โดยศึกษาจากองค์ประกอบของกระบวนการจัดการศึกษา 3 ประการ คือ จุดมุ่งหมายของการศึกษา การจัดประสบการณ์เรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Tyler

โดยมีขั้นตอนของการประเมินดังนี้ ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Goals) กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral objectives) ให้ชัดเจน กำหนดสถานการณ์จริง/เนื้อหา/เทคนิคการวัด สร้างเครื่องมือวัด เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ถ้าผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ถือว่าเกิดสัมฤทธิ์ผล แต่ถ้าไม่บรรลุผลตามที่กำหนดไว้จะต้องตัดสินใจปรับปรุงหลักสูตรใหม่

นอกจากนี้ Tyler (1986 อ้างถึงในศิริชัย กาญจนวาสี, 2559, online) ได้เสนอแนวคิดใหม่ว่าการประเมินหลักสูตรควรประกอบด้วย การประเมินความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ การประเมินความเป็นไปได้ของแผนการเรียนรู้ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประเมินผลผลิตและผลลัพธ์ของหลักสูตร ตลอดจนการติดตามการประเมินหลักสูตรเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง ดังภาพที่ 2

ตรวจสอบความสอดคล้อง (ประสิทธิผล)

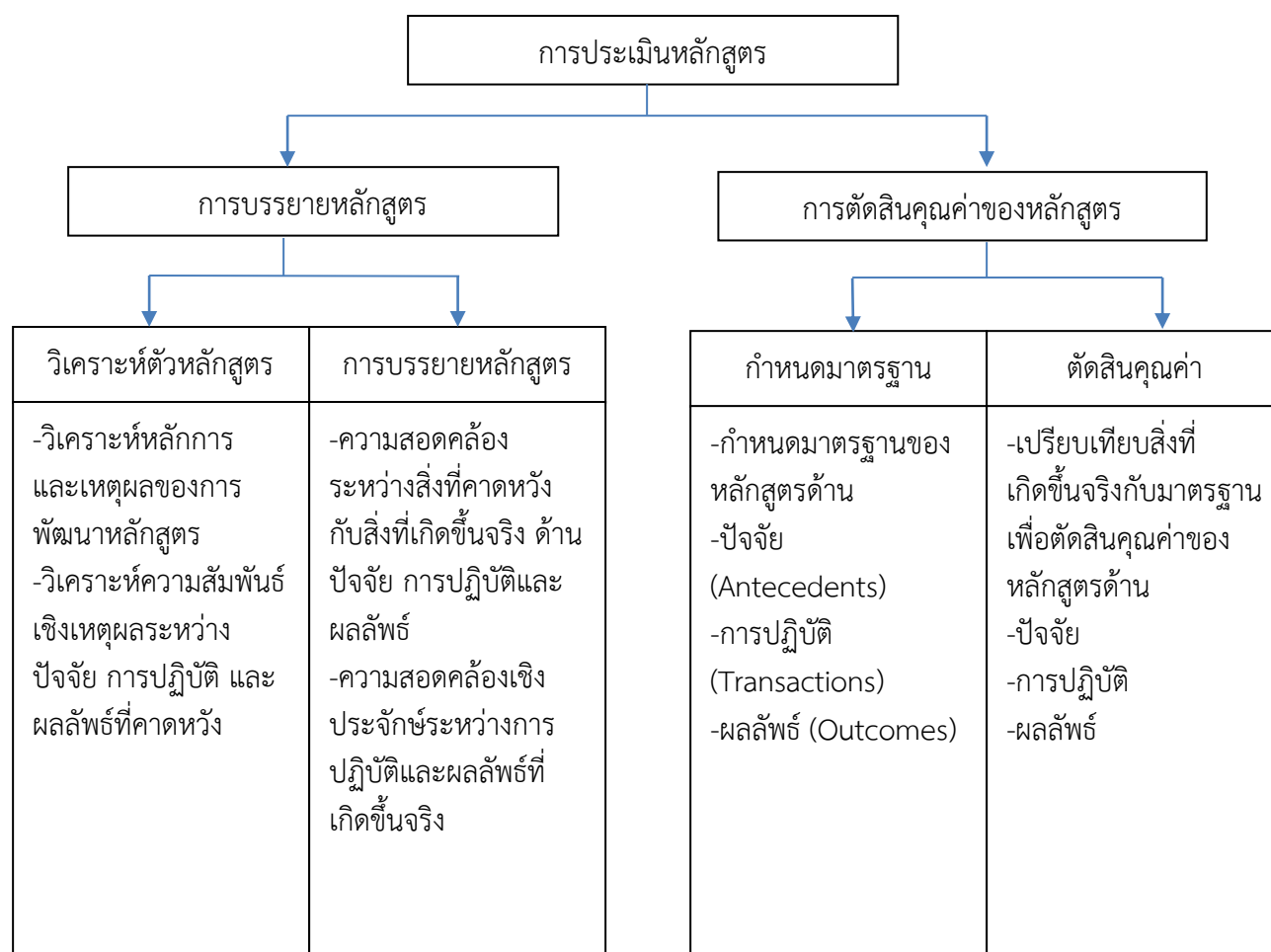
ภาพที่ 2 การประยุกต์ใช้โมเดลการประเมินของ Tyler สำหรับใช้ประเมินหลักสูตร
(ศิริชัย กาญจนวาสี, 2559, online)

รูปแบบการการประเมินหลักสูตรของ Hammond (1973, p.157-170) มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่าการปรับปรุงหลักสูตรมีประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่โดยมีโครงสร้างของการประเมิน 3 มิติ ได้แก่ 1) มิติด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดชั้นเรียน เนื้อหาสาระ วิธีการจัดการเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวกงบประมาณ 2) มิติด้านสถาบัน ประกอบด้วย ผู้เรียน ครู ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครอบครั้ว ชุมชน และ 3) มิติด้านพฤติกรรม ประกอบด้วย พฤติกรรมด้านการรู้คิด พฤติกรรมด้านทักษะ พฤติกรรมด้านเจตคติ

2. รูปแบบการประเมินที่ยึดเกณฑ์ หรือมาตรฐานเป็นหลัก (Criterion – Based Models) รูปแบบการประเมินแนวนี้ เน้นการตัดสินคุณค่าตามเกณฑ์หรือมาตรฐานเป็นหลัก ที่มาของเกณฑ์หรือมาตรฐานอาจกำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงาน หรือองค์กรวิชาชีพอันเป็นที่ยอมรับ ผู้นำแนวคิดการประเมินนี้ คนสำคัญได้แก่ Stake และ Scriven

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Stake (1967 อ้างถึงในศิริชัย กาญจนวาสี, 2559, online) ได้เสนอแนะแนวทางการประเมินเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรกการบรรยายหลักสูตร (Descriptive Matrix) ซึ่งประกอบด้วย

1) การวิเคราะห์หลักสูตร และ 2) การบรรยายการใช้หลักสูตร ด้านปัจจัย (Antecedents) การปฏิบัติ (Transactions) และผลลัพธ์ (Outcomes) ส่วนที่สอง การตัดสินคุณค่าของหลักสูตร (Judgment Matrix) ซึ่งประกอบด้วย 1) การกำหนดมาตรฐานของหลักสูตร และ 2) การตัดสินคุณค่าของหลักสูตร ด้านปัจจัย การปฏิบัติและผลลัพธ์ ดังภาพที่ 3

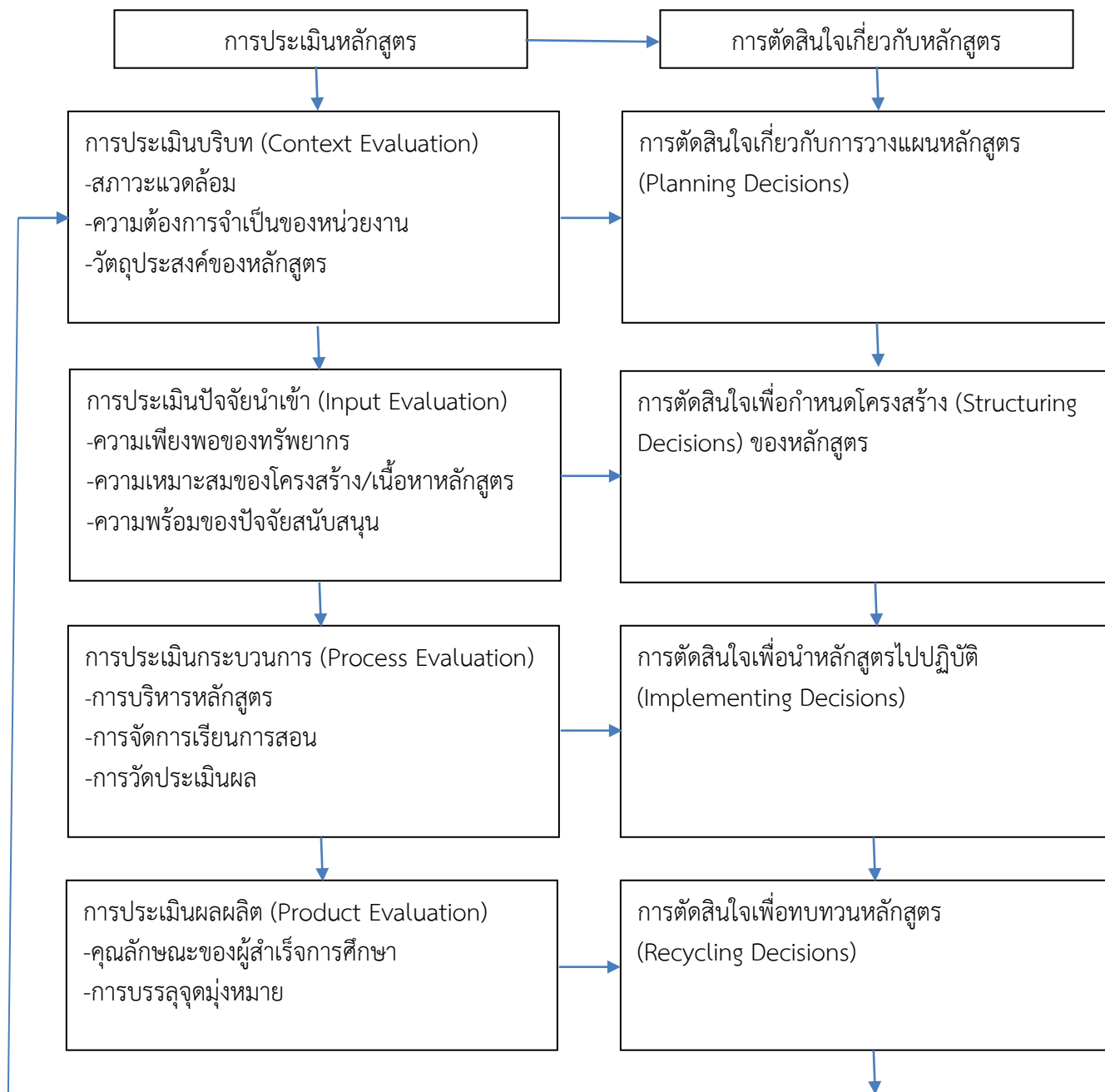

ภาพที่ 3 การประยุกต์ใช้โมเดลการประเมินของ Stake สำหรับใช้ในการประเมินหลักสูตร (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2559, online)

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Scriven (1967, p.39-40) ได้เสนอแนะแนวทางการประเมิน 4 ลักษณะ ดังนี้ 1) การประเมินความก้าวหน้า เป็นการประเมินที่อยู่ระหว่างการใช้หลักสูตร 2) การประเมินผลสรุป เป็นการประเมินผลสรุปของหลักสูตร 3) การประเมินคุณค่าภายใน เป็นการประเมินคุณค่าของสิ่งต่างๆ ภายในหลักสูตร และ 4) การประเมินคุณค่าปฏิบัติการ เป็นการประเมินผลที่เกิดจากสิ่งต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินการหลักสูตร

3. รูปแบบการประเมินที่ยึดความต้องการตัดสินใจเป็นหลัก (Decision-Based Model) รูปแบบการประเมินแนวนี้ ต้องการเสนอสารสนเทศเพื่อช่วยผู้บริหารในการตัดสินใจเลือกทางเลือกต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยเน้นความต้องการให้สารสนเทศของผู้บริหารเป็นหลักในการประเมิน ผู้นำแนวคิดการประเมินแนวนี้คนสำคัญ ได้แก่ สต๊ฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam, et al, 1971)

สตัฟเฟิลบีม และคณะ (Stufflebeam, et al,1971) ได้เสนอโมเดล CIPP สำหรับการประเมินบริบท (Context) ปัจจัยเบื้องต้น (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) ของหลักสูตร เพื่อช่วยผู้บริหารหลักสูตรในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนหลักสูตร การกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้จริง และการตัดสินใจเกี่ยวกับการทบทวนหลักสูตร ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ สตัฟเฟิลบีม และคณะ

การประเมินรูปแบบนี้เรียกกันโดยทั่วไปว่า CIPP Model โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 4 ด้าน ผลการประเมินในแต่ละด้านจะนำไปสู่การตัดสินใจดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร (Stufflebeam, et al, 1983) ได้กำหนดแนวทางการประเมินหลักสูตรไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation: C) เป็นการประเมินสภาวะแวดล้อมและสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบัน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับการกำหนดเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นต้น

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation: I) เป็นการประเมินปัจจัยที่เอื้อต่อการใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี เป็นต้น

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation: P) เป็นการประเมินที่มุ่งข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการใช้หลักสูตร เช่น การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation: P) เป็นการประเมินที่มุ่งเน้นคุณภาพของผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

นอกจากนี้ สตีฟเฟิลบีม ได้นำเสนอประเภทของการตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลที่เกิดจากการประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตไว้ 4 แนวทาง ได้แก่

1. การตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนดำเนินการ (Planning Decisions) เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนการพัฒนาหลักสูตรโดยใช้ผลการประเมินบริบทเป็นข้อมูลสารสนเทศ เช่น การกำหนดเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นต้น

2. การตัดสินใจเกี่ยวกับการกำหนดโครงสร้าง (Structuring Decisions) เป็นการตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลจากการประเมินปัจจัยนำเข้า มากำหนดโครงสร้างของหลักสูตรหรือการออกแบบหลักสูตร เช่น โครงสร้างเนื้อหาสาระ เวลาเรียน เป็นต้น

3. การตัดสินใจเพื่อนำหลักสูตรไปปฏิบัติ (Implementation Decisions) เป็นการตัดสินใจโดยใช้ผลการประเมินกระบวนการ เพื่อพิจารณาดำเนินการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามโครงสร้างที่กำหนด การตัดสินใจในขั้นนี้ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงและพัฒนามากกว่าการตัดสินใจ

4. การตัดสินใจเพื่อทบทวนหลักสูตร (Recycling Decisions) เป็นการตัดสินใจโดยใช้ผลการประเมินผลผลิต ที่เกิดจากการใช้หลักสูตรเสร็จแล้วเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขขยายโครงการหรือหลักสูตรต่อไปหรือยกเลิกการใช้หลักสูตร

จากรูปแบบการประเมินหลักสูตรที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า รูปแบบของการประเมินหลักสูตรมีหลายรูปแบบซึ่งแต่ละรูปแบบต่างก็พยายามประเมินสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรให้มากที่สุด ซึ่งในการประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกการประเมินรูปแบบ CIPP ในการประเมินสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรโดยพิจารณาจาก 1) ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรของนิสิตและบัณฑิตใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบทของหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริการ และด้านผลผลิตของหลักสูตร 2) ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและผู้ที่เกี่ยวข้องกับบัณฑิตที่มีต่อผลผลิตของหลักสูตร และ 3) ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร

ขั้นตอนการประเมินหลักสูตร

ขั้นตอนการประเมินหลักสูตรมีหลายขั้นตอน ซึ่งนักการศึกษาได้อธิบายถึงขั้นตอนดังกล่าวในลักษณะที่คล้ายคลึงกันไว้หลายท่าน ดังนี้

สุนีย์ ภูพันธ์ (2545, หน้า 256-257) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการดำเนินการประเมินหลักสูตร สรุปได้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายในการประเมิน ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกของการประเมินหลักสูตร ผู้ประเมินต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประเมินให้ชัดเจนว่าจะประเมินอะไร ในส่วนใด ด้วยวัตถุประสงค์อย่างไร

2. กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการที่จะใช้ในการประเมินผล

3. การสร้างเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะมีผลทำให้การประเมินนั้นเชื่อถือได้มากน้อยแค่ไหน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ประเมินต้องเก็บรวบรวมข้อมูลภายใต้ขอบเขตและระยะเวลาที่กำหนดไว้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ประเมินต้องกำหนดวิธีการจัดระบบข้อมูล พิจารณาสถิติที่เหมาะสมแล้วจึงวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้น

6. การสรุปผลการวิเคราะห์และรายงานผลการประเมิน ผู้ประเมินต้องพิจารณารูปแบบของการรายงานผลที่บ่งชี้ให้เห็นว่าหลักสูตรมีคุณภาพหรือไม่ เพียงใด และมีส่วนใดบ้างที่ควรแก้ไขปรับปรุง

7. การนำผลที่ได้จากการประเมินไปพัฒนาหลักสูตรในอนาคตต่อไป

มาเรียม นิลพันธ์ และคณะ (2554, หน้า 32) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการประเมินหลักสูตร ประกอบด้วย

1. ขึ้นกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตร ผู้ประเมินต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประเมินให้ชัดเจนก่อนว่าจะประเมินในส่วนใดหรือเรื่องใด และในแต่ละเรื่องจะศึกษาบางส่วนในเรื่องนั้นๆก็ได้

2. ขึ้นวางแผนออกแบบการประเมิน

2.1 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

2.2 การกำหนดแหล่งข้อมูล

2.3 การพัฒนาเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.4 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน

2.5 การกำหนดเวลา

3. ขึ้นรวบรวมข้อมูล

4. ขึ้นวิเคราะห์ข้อมูล

5. ขึ้นรายงานผลการประเมิน

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2558, หน้า 19-24) ได้กล่าวถึงการประเมินหลักสูตรว่า ผู้ประเมินควรดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรที่มุ่งประเมิน ผู้ประเมินศึกษาวิเคราะห์ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ต้องการประเมิน โดยการศึกษาหลักสูตรและเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอาจสอบถามข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประเมินมีความเข้าใจในแนวคิด หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย เป้าหมายของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ทำให้มีแนวทางในการ

ออกแบบและวางแผนการประเมินหลักสูตรได้อย่างชัดเจนมากขึ้น ในการวิเคราะห์หลักสูตรที่มุ่งประเมินให้พยายามตอบคำถามต่อไปนี้

1.1 หลักสูตรมีความเป็นมาอย่างไร ทำไมจึงต้องพัฒนาหลักสูตรนี้ มีหลักการและเหตุผลอะไร รวมทั้งมีปัญหาและความต้องการอะไรจึงทำให้เกิดหลักสูตรแล้วคาดหวังว่าจะได้อะไรจากหลักสูตร

1.2 ลักษณะของหลักสูตรเป็นแบบใด เช่น เป็นหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับใด ประเภทใด เป็นหลักสูตรสถานศึกษา หรือเป็นหลักสูตรเฉพาะสาขาวิชา กลุ่มสาระวิชา หรือเป็นหลักสูตรฝึกอบรม เป็นต้น

1.3 วัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตร คืออะไร มีความชัดเจนสามารถปฏิบัติหรือประเมินได้หรือไม่

1.4 โครงสร้างของหลักสูตรกำหนดกลุ่มสาระรายวิชา จำนวนหน่วยกิตไว้อย่างไร

1.5 ทรัพยากรที่ใช้ในหลักสูตรมีอะไรบ้าง ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบุคคล หรือหน่วยงานใดบ้าง

1.6 มีการกำหนดรูปแบบ วิธีการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับหลักสูตรมีใครบ้าง มีบุคลากรและองค์การอื่นเกี่ยวข้องกับหลักสูตรหรือไม่

1.7 ผู้ต้องการใช้ผลการประเมินหลักสูตรมีใครบ้าง มีความต้องการที่จะทราบและใช้ผลการประเมินอย่างไร

1.8 มีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน หรือตัวบ่งชี้ความสำเร็จของหลักสูตรหรือไม่ ถ้ามี เกณฑ์หรือตัวบ่งชี้เหล่านั้น คืออะไร

2. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และรูปแบบการประเมิน

การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการประเมินจะทำให้ผู้ประเมินโดยเฉพาะผู้ประเมินมือใหม่มีความคิดและมองเห็นแนวทางในการประเมินหลักสูตรได้ชัดเจนมากขึ้น สามารถออกแบบและวางแผนการประเมินหลักสูตรได้ครอบคลุมและเอื้อประโยชน์ต่อการใช้ผลการประเมินได้มากขึ้น นอกจากนี้ผู้ประเมินควรจะได้ศึกษารณีตัวอย่างการประเมินหลักสูตรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันด้วย รวมทั้งการศึกษารูปแบบการประเมินที่นักวิชาการทางการประเมินได้เสนอไว้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประเมินได้แนวคิดและมองเห็นแนวทางในการประเมิน มีความเชื่อมั่นและสามารถออกแบบการประเมินได้อย่างคมชัดลึกมากขึ้น เพราะรูปแบบการประเมินจะเป็นกรอบแนวความคิดในการประเมินที่บ่งบอกให้ทราบว่า ในการประเมินหลักสูตรนั้นควรพิจารณาประเมินอะไรบ้าง (what) และในบางรูปแบบการประเมินอาจเสนอแนะถึงวิธีการประเมิน ตรวจสอบด้วยว่าควรทำอย่างไร (how) ดังตัวอย่างรูปแบบการประเมินซิป (CIPP Model) ของสตีฟเฟิลปิมได้เสนอแนะว่า ในการประเมินหลักสูตรควรพิจารณาหรือตัดสินคุณค่าของหลักสูตรใน 4 ประเด็น คือ (1) การประเมินสภาวะแวดล้อมของหลักสูตร (2) การประเมินปัจจัยเบื้องต้นหรือทรัพยากรในการใช้หลักสูตร (3) การประเมินกระบวนการใช้หลักสูตรและ (4) การประเมินผลผลิตของหลักสูตร การศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบการประเมินต่างๆจะช่วยให้ผู้ประเมินสามารถออกแบบและวางแผนการประเมินได้อย่างสมเหตุสมผล มีความเชื่อมั่นในการดำเนินการประเมินหลักสูตรให้บรรลุผลสำเร็จได้

3. กำหนดวัตถุประสงค์และตัวบ่งชี้การประเมิน หลังจากที่คุณประเมินได้ศึกษาวิเคราะห์ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ต้องการประเมินและศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และรูปแบบการประเมินแล้ว จะทำให้ทราบความ

ชัดเจนว่าต้องการประเมินเพื่ออะไร จึงกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตร ในแต่ละวัตถุประสงค์ของการประเมินก็กำหนดตัวบ่งชี้การประเมินว่าจะประเมินอะไรบ้าง

4. การออกแบบการประเมิน

การออกแบบการประเมินหลักสูตรเป็นการวางแผนเพื่อกำหนดรูปแบบ ขอบเขตและแนวทางการประเมิน เพื่อให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตรที่มุ่งประเมิน ซึ่งจะเน้นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเพื่อการปรับปรุงพัฒนาและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรต่อไป การออกแบบการประเมินที่มีประสิทธิภาพที่จะให้ได้คำตอบตรงตามวัตถุประสงค์ของการประเมินหรือได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

4.1 การออกแบบการวัดตัวแปร (measurement design) เป็นการวางแผนเพื่อกำหนดว่าในการประเมินหลักสูตรครั้งนี้ มุ่งศึกษาประเด็นการประเมิน ตัวแปร หรือตัวบ่งชี้การประเมินอะไรบ้างและจะใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล หรือวัดตัวแปรประเภทใดบ้าง ขั้นตอนนี้จึงเป็นการกำหนดเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลในการประเมินให้มีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับลักษณะของตัวแปรหรือตัวบ่งชี้การประเมิน เช่น แบบสอบถาม แบบทดสอบ หรือแบบวัดต่าง ๆ เป็นต้น

4.2 การออกแบบการสุ่มตัวอย่าง (sample design) หรือการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) เป็นการวางแผนเพื่อกำหนดว่า ในแต่ละประเด็นการประเมิน ตัวแปรที่ศึกษาหรือตัวบ่งชี้การประเมินเหล่านั้น จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลใดหรือใครจะเป็นผู้ให้ข้อมูล ในกรณีของการประเมินหลักสูตร นิยมใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งมักจะเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรเป็นอย่างดีที่สามารถจะให้ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ตรงประเด็นและชัดเจน

4.3 การออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล (analysis design) เป็นการวางแผนเพื่อกำหนดว่าข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้จากเครื่องมือวัดแต่ละประเภทจะวิเคราะห์ข้อมูลอย่างไร ใช้วิธีการทางสถิติอย่างไร หรือวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติชนิดใด

กล่าวโดยสรุปในการออกแบบการประเมินหลักสูตร เป็นการกำหนดแนวทางการประเมินหลักสูตรโดยผู้ประเมินจะต้องวิเคราะห์ในแต่ละวัตถุประสงค์ของการประเมินว่าจะมุ่งศึกษาตัวแปร ประเด็นการประเมินหรือตัวบ่งชี้การประเมินใดบ้าง จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งใด หรือใครเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยใช้เครื่องมือวัดประเภทใดและจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์อย่างไร รวมทั้งการตัดสินใจผลการประเมินโดยใช้เกณฑ์อะไร

5. การจัดทำโครงการประเมินหลักสูตร หลังจากผู้ประเมินได้ออกแบบการประเมินหรือดำเนินการตามลำดับขั้นตอนที่ 1-4 แล้ว จะต้องจัดทำโครงการประเมินหลักสูตร ซึ่งเป็นเอกสารที่ได้จากการวางแผนการประเมินที่แสดงกรอบแนวคิดและแนวทางในการดำเนินการประเมินหลักสูตรอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษร ในโครงการประเมินหลักสูตรจะมีส่วนประกอบหลายเรื่อง แต่ส่วนประกอบที่สำคัญคือกรอบแนวทางในการประเมินหลักสูตร

มารุต พัฒผล (2556, หน้า 117-144) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการดำเนินการประเมินหลักสูตร สรุปได้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตร ว่าการดำเนินการประเมินหลักสูตรมีเป้าหมายประสงค์เพื่ออะไร
2. การกำหนดรูปแบบการประเมินหลักสูตร เป็นการเลือกใช้หรือประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรต่างๆให้ตอบสนองเป้าหมายประสงค์ของการประเมิน

3. การวางแผนการประเมินหลักสูตรที่เป็นระบบชัดเจน ทั้งมิติการประเมิน ประเด็นการประเมิน คำถาม การประเมิน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือ และแหล่งข้อมูล

4. การสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการประเมินหลักสูตร

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการประเมินหลักสูตรโดยใช้ เครื่องมือที่สร้างขึ้น

6. การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติและการวิเคราะห์ เนื้อหา

7. การลงสรุปผลการประเมินและให้ข้อเสนอแนะ เป็นการนำข้อสรุปของการวิเคราะห์ข้อมูลไป เปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินหลักสูตรที่กำหนดไว้

8. การรายงานผลการประเมินหลักสูตร เป็นการสื่อสารผลการประเมินหลักสูตรไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตรในประเด็นต่างๆ

จากขั้นตอนการประเมินหลักสูตรที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปขั้นตอนการประเมินหลักสูตรที่ นำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ศึกษา

2. วางแผนการประเมินหลักสูตร

3. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษา บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ประกอบด้วย นิสิตที่กำลังศึกษาและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 100 คน ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการ จำนวน 5 คน ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน อาจารย์ ประจำหลักสูตร จำนวน 5 คน และอาจารย์ผู้สอน จำนวน 5 คน

4. สร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

5. เก็บรวบรวมข้อมูล

6. วิเคราะห์ข้อมูลและลงสรุปผลการประเมิน

7. รายงานผลการประเมินหลักสูตร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เสาวณีย์ ลีขาบัณฑิต และคณะ (2550) ได้ประเมินหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารหลักสูตร จำนวน 10 คน บัณฑิต จำนวน 32 คน ผู้บังคับบัญชาบัณฑิต จำนวน 32 คน และนิสิตปัจจุบันจำนวน 7 คน ผลการวิจัยพบว่า ความเหมาะสมของหลักสูตรในด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรตามความคิดเห็นของบัณฑิตและนิสิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาตามความคิดเห็นของบัณฑิตและนิสิต พบว่า หมวด ก เทคนิคการวิจัยและสถิติ หมวด ข พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ หมวด ง ปริญญาโท มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง แต่ในหมวด ค เทคโนโลยีการศึกษา มีความเหมาะสมในระดับมาก และจากการสอบถามผู้บังคับบัญชาบัณฑิต พบว่า ในด้านความสามารถทางวิชาการและด้านความสามารถที่ส่งผลต่อการทำงาน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนด้านคุณธรรมและจริยธรรมมีความเหมาะสมในระดับมาก

มาเรียม นิลพันธ์ และคณะ (2554) ได้ประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPIEST Model ของ Stufflebeam เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การตรวจเอกสารหลักสูตร สอบถามความคิดเห็นและสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ประจำหลักสูตร ผู้สอน/กรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ใช้บัณฑิต นักศึกษา และบัณฑิต เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบตรวจสอบเอกสาร ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบและด้านการถ่ายโยงความรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความยั่งยืน และด้านประสิทธิผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

พรรณี แพงทิพย์ (2554) ได้ศึกษาวิจัยการประเมินหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา พ.ศ. 2548 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นว่าความเหมาะสมของหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ด้านองค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม แต่ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาในรายวิชาแกน เนื่องจากไม่สอดคล้องกับหลักสูตรและไม่สัมพันธ์กับการประกอบอาชีพ 2) ด้านกระบวนการ ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมมากสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จนบรรลุวัตถุประสงค์ แต่ควรเชิญบุคลากรภายนอกที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมาเป็นวิทยากร เพื่อผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ เพื่อนำมาปรับใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป การดำเนินงานของสาขาวิชาและภาควิชามีความเหมาะสมมาก โดยเฉพาะอาจารย์มีวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่เปิดสอน แต่ควรมีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาด้านโครงการให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน เพื่อดูแล กระตุ้น และส่งเสริมให้นักศึกษาดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้เสร็จสิ้นและจบการศึกษาตามเวลาที่กำหนด การวัดและประเมินผลหลักสูตร มีความเหมาะสมมากเพราะมีการวัดและการประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และมีวิธีการประเมินผลที่หลากหลาย 3) ด้านผลผลิตของหลักสูตรทั้งด้าน คุณลักษณะทั่วไป และคุณลักษณะเฉพาะด้านความรู้ความสามารถของบัณฑิต พบว่า เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานและสถานประกอบการ

เนื่องจากบัณฑิตเป็นผู้ที่มีความขยัน อดทน รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความเสียสละ และสามารถในการนำเทคโนโลยีใหม่ๆมาประยุกต์ใช้กับระบบงานในองค์กรได้เป็นอย่างดี แต่มีประเด็นที่ควรจะมีการแก้ไขปรับปรุงคือ บัณฑิตขาดทักษะในการติดต่อสื่อสาร ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และไม่ค่อยมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ชนิษฐา ขำแซ สุธาสิณี บุญญาพิทักษ์และวัลลยา ธรรมอภิบาล (2557) ได้ประเมินหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของเครือข่ายสถานศึกษาท่าชะมวงสามัคคี อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา โดยประยุกต์ใช้แนวคิดของ Danial L. Stufflebeam (CIPP Model) และภาคขยายเป็น (CIPIEST) ซึ่งประเมินในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายทอดขยายผล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินคือผู้บริหาร 7 คน ครูผู้สอน 7 คน ครูผู้สอน 7 คน คณะกรรมการสถานศึกษา 59 คน ผู้ปกครอง 136 คน วิทยากรในท้องถิ่น 2 คน และนักเรียน 136 คน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประกอบด้วย แบบบันทึกผลการศึกษาเอกสารหลักสูตร แบบสอบถามนักเรียน แบบสอบถามคณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครอง แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูผู้สอน และวิทยากรในท้องถิ่น วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมหลักสูตรมีการดำเนินการบรรลุผลอยู่ในระดับปานกลางผ่านเกณฑ์ประเมิน ดังนี้

ด้านบริบท โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ สถานศึกษามีการนำนโยบายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากำหนดทิศทางของหลักสูตร การจัดสัดส่วนโครงสร้างสาระการเรียนรู้หลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับปรัชญาของหลักสูตร วิสัยทัศน์ พันธกิจ และสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น

ด้านปัจจัยเบื้องต้น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ พบว่าความพร้อมของทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานหลักสูตรมีความเหมาะสม ครูผู้สอนมีการเตรียมตัว ใช้สื่อ เอาใจใส่ในการสอนเป็นอย่างดี ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อที่หลากหลาย

ด้านกระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ พบว่ากระบวนการในการนำหลักสูตรไปใช้มีความเหมาะสม สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างครู ผู้ปกครอง นักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อีกทั้งควรมีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

ด้านผลกระทบ โดยรวมอยู่ในระดับมากซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ พบว่าผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากที่หลักสูตรกำหนดไว้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความพึงพอใจในหลักสูตร การจัดการศึกษาตามหลักสูตรส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้ทักษะชีวิต สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาต่อ สามารถจัดทำชิ้นงาน มีผลงานเป็นที่ประจักษ์

ด้านประสิทธิผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมทั้งคุณลักษณะด้านความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนมีความเหมาะสม การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการมีส่วนร่วม ฝึกทักษะปฏิบัติจากประสบการณ์จริงนักเรียนมีความตั้งใจ รับผิดชอบต่อหน้าที่ และขยันอดทนปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

ด้านความยั่งยืน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ พบว่าสถานศึกษามีแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรโดยเน้นการมีส่วนร่วมกับชุมชนในการอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย รวมทั้งการนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนมีความเหมาะสม นักเรียนรู้และเข้าใจภูมิปัญญาไทยในท้องถิ่นสามารถปฏิบัติกิจกรรมพื้นฐานตามความสนใจได้ ยกเว้นคณะกรรมการสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินโดยให้ความคิดเห็นว่าการบริหารจัดการหลักสูตรและการมีส่วนร่วมอนุรักษ์และสืบทอด ภูมิปัญญาไทยระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนั้นยังน้อยและขาดความต่อเนื่อง

ด้านการถ่ายทอด/ขยายผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ พบว่าสถานศึกษามีแนวทางการ บริหารจัดการหลักสูตรโดยการมีส่วนร่วม ส่งเสริมการนำความรู้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม และ เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการถ่ายทอด/ ขยายผลความรู้และพัฒนาหลักสูตรอื่นๆ

สิรวารณ จรัสวิวัฒน์ และชนาสร นิมนวล (2559) ได้ประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการ สอนภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประชากรและ กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน 2) อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการ สอนภาษาจีน จำนวน 5 คน 3) อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน จำนวน 5 คน 4) ครูพี่เลี้ยงของนิสิตสาขาการสอนภาษาจีน รหัส 54 ที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา จำนวน 64 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับหลักสูตร การศึกษาบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ ข้อมูล อันได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นิสิตรหัส 54 ผู้บริหารสถานศึกษาและครู พี่เลี้ยง ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับหลักสูตร พ.ศ. 2557 พบว่า มีการกำกับให้เป็นไปตามมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง เมื่อมีอาจารย์ประจำลา ศึกษาก็ได้มีการรับอาจารย์ใหม่ทดแทนอาจารย์ประจำหลักสูตร 2) มีผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 3) ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นิสิต ผู้บริหารสถานศึกษาและครู พี่เลี้ยง พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากทุกด้าน และผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ประจำหลักสูตร มีความคิดเห็นต่อ หลักสูตรด้านบริบทควรปรับตัวประสงค์ของหลักสูตร ส่วนด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต โดยภาพรวมมีความเหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตร

สพลณภัทร์ ศรีแสนยงค์, วิมลรัตน์ จตุรานนท์, วิชิต สุรัตน์เรืองชัย, จันทพร พรหมมาศ, มณฑิยา ชม ดอกไม้, และสิริยุพิน ศุภรัตน์ชัชฌา (2559) ได้ประเมินหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการ สอน หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จำนวน 5 คน 3) อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จำนวน 8 คน มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอนที่สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน หลักสูตร ปรับปรุง พ.ศ. 2554 จำนวน 25 คน ผู้บริหารสถานศึกษาที่ใช้บัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน จำนวน 25 คน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน จำนวน 55 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 จำแนกตาม กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านปัจจัยพื้นฐานผู้เรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานห้องเรียน/สื่อ/อุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
 5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
 6. ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
 7. ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านผลการเรียนรู้สำคัญของนิสิต หมวดวิชาพื้นฐานการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
 8. ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านผลการเรียนรู้สำคัญของนิสิต หมวดวิชาชีพครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
 9. ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านผลการเรียนรู้สำคัญของนิสิต หมวดวิชาเอก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
 10. ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านผลการเรียนรู้สำคัญของนิสิต หมวดวิชาเอกเลือก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
 11. ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านสมรรถนะของนิสิตมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
- ไชยยันต์ ถาวรระวรรณ และเมธี ธรรมวัฒน์ (2559) ได้ประเมินหลักสูตร สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ศึกษา พุทธศักราช 2554 ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย อาจารย์ จำนวน 6 คน ผู้สำเร็จการศึกษาจำนวน 69 คน นิสิต จำนวน 52 คน และผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 28 คน รวมทั้งสิ้น 155 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามด้วยมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า
1. การประเมินด้านบริบท พบว่าในด้านวัตถุประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหาหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
 2. การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่าในด้านความพร้อมของอาจารย์ ความพร้อมของนิสิต ความพร้อมของสื่อการเรียนการสอน และความพร้อมของอาคารสถานที่ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความพร้อมของอาจารย์ ตามความคิดเห็นของกลุ่มอาจารย์มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 3. การประเมินด้านกระบวนการ พบว่าในด้านการจัดการเรียนการสอน สื่อการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการวัดผลและประเมินผลรายวิชา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของกลุ่มอาจารย์มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 4. การประเมินด้านผลผลิต พบว่าในด้านคุณลักษณะของนิสิต โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
 5. การประเมินด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างพบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประเมิน เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน
 2. อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 5 คน
 3. อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 5 คน
 4. นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ในระหว่างปีการศึกษา 2561 - 2563 จำนวน 84 คน
 5. บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ในระหว่างปีการศึกษา 2559 - 2560 จำนวน 74 คน
 6. ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ จำนวน 74 คน
- ลำดับที่ 1 – 3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร ส่วนลำดับที่ 4 – 6 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้
- นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ในระหว่างปีการศึกษา 2561 - 2563 จำนวน 50 คน
- บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ในระหว่างปีการศึกษา 2559 - 2560 จำนวน 50 คน

ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ จำนวน 5 คน

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 3 ฉบับ ดังนี้

1. แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนิสิตและบัณฑิต เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิตและบัณฑิต มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาในด้านบริบทของหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตรด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริการ และด้านผลิตผลของหลักสูตร ตามลำดับ ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนของความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะที่ส่งผลต่อการทำงาน และด้านคุณธรรมและจริยธรรม ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนของความคิดเห็นที่มีต่อนิสิต ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ในประเด็นต่างๆ ได้แก่ ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหารายวิชาในหมวดต่างๆ ทรัพยากรสนับสนุนต่างๆ คุณภาพบัณฑิต และปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการหลักสูตร

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร และรูปแบบการประเมินหลักสูตร

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนิสิตและบัณฑิต

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ และแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน

4. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ความเหมาะสมของข้อความและความถูกต้องของภาษา ซึ่งผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่าแบบสอบถามแบบสัมภาษณ์มีความตรงเชิงเนื้อหา มีข้อความที่เหมาะสมและมีการใช้ภาษาที่ถูกต้องแต่มีการปรับรายละเอียดบางประการตามที่คุณเชี่ยวชาญแนะนำ

5. ได้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ฉบับจริงที่นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 นิสิตที่กำลังศึกษาและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล

2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

กลุ่มที่ 2 ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการ

1. สํารวจสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่

2. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล

3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

กลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน

1. นัดหมายเวลาและสถานที่ในการสัมภาษณ์

2. ดำเนินการสัมภาษณ์และบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยนี้ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจะทำการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

2. ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาเขียนบรรยายเป็นความเรียง

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยเป็นตอนๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ของการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) นิสิตที่กำลังศึกษาและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ และ 3) ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน โดยมีรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แสดงดังตารางที่ 1-3

ตารางที่ 1 สถานภาพของนิสิตที่กำลังศึกษาและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

สถานภาพ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	83	83.00
	หญิง	17	17.00
รวม		100	100.00

สถานภาพ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ	19-21 ปี	3	3.00
	22-30 ปี	78	78.00
	31-40 ปี	14	14.00
	41-55 ปี	5	5.00
รวม		100	100.00

สถานภาพ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปีการศึกษาที่เข้าเรียน	ปีการศึกษา 2559-2563	100	100.00
รวม		100	100.00

สถานภาพ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพการทำงาน	รับราชการครู/ข้าราชการอื่นๆ	3	3.00
	ครูเอกชน	3	3.00
	พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม/บริษัท	56	56.00
	ทำงาน/ธุรกิจส่วนตัว กิจการรับเหมา ก่อสร้าง ทำงานอิสระ	14	14.00
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	3.00
	ไม่ได้ทำงาน/กำลังอยู่ระหว่างหางานทำ	2	2.00
	ลูกจ้าง	2	2.00
	นิสิตที่กำลังศึกษา	17	17.00
รวม		100	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่านิสิตและบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 83 มีอายุ 22-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 78 เข้าศึกษาในระหว่างปีการศึกษา 2559-2563 ทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100 และส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม/บริษัทคิดเป็น ร้อยละ 56

ตารางที่ 2 เหตุผลในการเลือกเรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

เหตุผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา	73	73.00
ต้องการเพิ่มความรู้และประสบการณ์	69	69.00
ตรงกับสายงานที่กำลังทำอยู่	21	21.00
ต้องการทำงานในสายงานของสาขาวิชานี้	24	24.00
ชอบเรียนสาขานี้	9	9.00
ผู้ปกครองให้เรียน	3	3.00
ลงเรียนหลักสูตรอื่นไม่ได้ ไม่ตรงสาย	2	2.00

จากตารางที่ 2 พบว่าเหตุผลในการเลือกเรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ส่วนใหญ่คือต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 73 รองลงมาคือ ต้องการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 69

ตารางที่ 3 สถานภาพของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่

สถานภาพ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	5	100.00
	หญิง	0	0.00
	รวม	5	100.00
อายุ	ต่ำกว่า 40 ปี	1	20.00
	40-50 ปี	1	20.00
	มากกว่า 50 ปี	3	60.00
	รวม	5	100.00
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	4	80.00
	ปริญญาโท	1	20.00
	ปริญญาเอก	0	0.00
	รวม	5	100.00
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้อำนวยการ/ รองผู้อำนวยการ	1	20.00
	ผู้บริหารสถานประกอบการ	3	60.00
	หัวหน้างาน/ครูฝึก	1	20.00
	รวม	5	100.00
ระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับ นิสิต	มากกว่า 5 ปี	4	80.00
	1 -5 ปี	0	0.00
	น้อยกว่า 1 ปี	1	20.00
	รวม	5	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ ทั้งหมดเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 60 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 80 เป็นผู้บริหารสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 60 และมีระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับนิสิตมากกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 80

ตารางที่ 4 สถานภาพของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

สถานภาพ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	10	77.00
	หญิง	3	23.00
	รวม	13	100.00
อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	0	0
	30-40 ปี	1	8.00
	41-50 ปี	4	30.00
	มากกว่า 50 ปี	8	62.00
	รวม	13	100.00
ตำแหน่ง	อาจารย์	5	38.46
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	3	23.08
	รองศาสตราจารย์	4	30.77
	ศาสตราจารย์	1	7.69
	รวม	13	100.00
ระดับการศึกษา	ปริญญาโท	0	0
	ปริญญาเอก	13	100.00
	รวม	13	100.00
ประสบการณ์ในการสอนหรือทำงาน	ต่ำกว่า 10 ปี	0	0.00
	10 ปีขึ้นไป	13	100.00
	รวม	13	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 77 มีอายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 62 ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 38.46 ทั้งหมดมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 100 และมีประสบการณ์ในการสอนหรือทำงาน 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

ความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน แสดงดังตารางที่ 5-9

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาในภาพรวมทั้งหมด

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ด้านบริบทของหลักสูตร	4.16	.54	มาก
2. ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร	3.99	.58	มาก
3. ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริการ	4.17	.56	มาก
4. ด้านผลิตผลของหลักสูตร	4.20	.54	มาก
รวม	4.13	.49	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่าความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาในภาพรวมทั้งหมดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านผลิตผลของหลักสูตร ($\bar{x} = 4.20$) ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริการ ($\bar{x} = 4.17$) ด้านบริบทของหลักสูตร ($\bar{x} = 4.16$) และด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ($\bar{x} = 3.99$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษา บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านบริบทของหลักสูตร

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. ชื่อหลักสูตรและวุฒิการศึกษา (สาขาวิชาเอก) ที่จบการศึกษา มีความสอดคล้องกับเนื้อหารายวิชา	4.14	.66	มาก
2. ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.15	.70	มาก
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับโครงสร้างและรายวิชาในหลักสูตร	4.19	.66	มาก
4. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	4.15	.65	มาก
5. เนื้อหารายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาชีพครุมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้จริง	4.16	.74	มาก
6. เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาเอกบังคับมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้จริง	4.16	.67	มาก
7. เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาเอกเลือกมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้จริง	4.00	.76	มาก
8. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรมีความทันสมัยและทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	4.02	.75	มาก
9. ไม่มีความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา	4.04	.69	มาก
10. หลักสูตรส่งเสริมการเป็นครูช่างอุตสาหกรรม หรือบุคลากรทางการศึกษาด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา	4.31	.70	มาก
11. หลักสูตรมีการปลูกฝังให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ และมีจิตวิญญาณความเป็นครู	4.48	.59	มาก
รวม	4.16	.54	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านบริบทของหลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 2 อันดับแรก คือ หลักสูตรมีการปลูกฝังให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ และมีจิตวิญญาณความเป็นครู ($\bar{x} = 4.48$) รองลงมาคือ หลักสูตรส่งเสริมการเป็นครูช่างอุตสาหกรรม หรือบุคลากรทางการศึกษาด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ($\bar{x} = 4.31$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษา บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. การจัดทำตารางเวลาการเรียนและเวลาสอบมีความเหมาะสม	4.10	.64	มาก
2. อาคารสถานที่/ห้องเรียนมีบรรยากาศด้านวิชาการ เอื้อต่อการเรียนรู้	3.82	.86	มาก
3. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความเหมาะสม	3.70	.89	มาก
4. ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสม	4.07	.83	มาก
5. ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความสะดวกรวดเร็ว	3.66	.97	มาก
6. การสืบค้นข้อมูลและการยืม คัดลอกเอกสารในห้องสมุดมีความสะดวกรวดเร็ว	4.12	.78	มาก
7. หนังสือ/วารสาร/สิ่งพิมพ์ และเอกสารตำราต่าง ๆ ในห้องสมุดมีความทันสมัยและเพียงพอ	4.00	.79	มาก
8. อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิและความรู้ความสามารถ เหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละวิชา	4.41	.66	มาก
9. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเหมาะสม	4.06	.76	มาก
รวม	3.99	.58	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 2 อันดับแรก คือ อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิและความรู้ความสามารถ เหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละวิชา ($\bar{x} = 4.41$) รองลงมาคือ การจัดทำตารางเวลาการเรียนและเวลาสอบมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.10$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษา บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริการ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. มีกระบวนการคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาอย่างเหมาะสม	4.11	.69	มาก
2. มีแผนการดำเนินการศึกษาอย่างชัดเจนและเป็นระบบ	4.14	.63	มาก
3. อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และอธิบายได้ชัดเจนเข้าใจง่ายและสอนครบถ้วน ตามประมวลการสอนและรายละเอียดรายวิชา (มคอ.3)	4.32	.76	มาก
4. ตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอน หรือหนังสือที่ใช้มีความเหมาะสม	4.10	.71	มาก
5. การวัดผลการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชามีความเหมาะสมเที่ยงตรงและสามารถตรวจสอบได้	4.16	.72	มาก
6. การวัดผลการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชามีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียน	4.24	.66	มาก
7. เครื่องมือ และวิธีการวัดผลและประเมินผลมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน	4.24	.63	มาก
8. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักสูตร บน Website มีครบถ้วนเหมาะสม	4.04	.71	มาก
9. เจ้าหน้าที่ของภาควิชาและคณะฯ เต็มใจให้บริการ/ติดต่อ/ประสานงานเป็นอย่างดี	4.26	.70	มาก
10. ช่วงเวลาในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา (Office Hours) มีความเหมาะสม	4.17	.68	มาก
รวม	4.17	.56	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริการในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 2 อันดับแรก คือ อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และอธิบายได้ชัดเจนเข้าใจง่ายและสอนครบตามประมวลการสอน ($\bar{x} = 4.32$) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ของภาควิชาและคณะฯ เต็มใจให้บริการ/ติดต่อ/ประสานงานเป็นอย่างดี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษา บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านผลผลิตของหลักสูตร

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้มีความเชี่ยวชาญในการสอนเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา	4.20	.69	มาก
2. การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ	4.21	.67	มาก
3. การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถทำวิจัยในขอบข่ายด้าน เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา	4.20	.66	มาก
4. การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้มีจิตวิทยา มีศิลปะ/เทคนิคในการสอน/การถ่ายทอดความรู้ และมีจิตวิญญาณความเป็นครูหรือครูฝึกหรือเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม	4.24	.66	มาก
5. การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้มีคุณธรรมและจริยธรรม	4.39	.61	มาก
6. การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้เป็นครูผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางการสอนเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ยุคใหม่	4.22	.66	มาก
7. การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้มีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียนการสอน	4.05	.71	มาก
8. ความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรมีความเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	4.21	.68	มาก
9. ความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรตรงกับความต้องการของท่าน	4.12	.70	มาก
10. ความพึงพอใจในการศึกษาในหลักสูตรนี้โดยรวม	4.20	.62	มาก
รวม	4.20	.54	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านผลผลิตของหลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 2 อันดับแรก คือ การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้มีความคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{x} = 4.39$) รองลงมาคือ การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้มีจิตวิทยา มีศิลปะ/เทคนิคในการสอน/การถ่ายทอดความรู้ และมีจิตวิญญาณความเป็นครูหรือครูฝึกหรือเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม ($\bar{x} = 4.24$)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ ในภาพรวมและรายด้านแสดงดังตารางที่ 10-13

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ในภาพรวมทั้งหมด

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ	4.17	.69	มาก
2. ด้านทักษะที่ส่งผลต่อการทำงาน	4.51	.48	มากที่สุด
3. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	4.55	.41	มากที่สุด
รวม	4.41	.52	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ในภาพรวมทั้งหมดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{x} = 4.55$) และด้านทักษะที่ส่งผลต่อการทำงาน ($\bar{x} = 4.51$) และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ($\bar{x} = 4.17$)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการ ที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ			
1. มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการทำงานหรือการสอนในด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา	4.20	.83	มาก
2. มีความรู้เรื่องจิตวิทยา มีเทคนิคการสอน มีศิลปะในการถ่ายทอดความรู้และมีจิตวิญญาณความเป็นครู	4.00	.70	มาก
3. มีความสามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้หรือโครงการจัดฝึกอบรมในด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา	4.00	.70	มาก
4. มีความสามารถในการวางแผนและบริหารงานด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาตามที่ได้รับมอบหมาย	4.40	.89	มาก
5. มีความสามารถในการผลิตและใช้สื่อการสอนหรือการฝึกอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.40	.89	มาก
6. มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาและสถานการณ์เฉพาะหน้าในการสอนหรือการฝึกอบรมได้เป็นอย่างดี	4.40	.89	มาก
7. มีความสามารถในการค้นหาข้อมูลต่างๆทางเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา	4.20	.83	มาก
8. มีความสามารถและสนใจที่จะศึกษาเรียนรู้เพื่อเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ยุคใหม่	4.60	.54	มากที่สุด
9. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร	3.40	.54	มาก
รวม	4.17	.69	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมากที่สุด มาก และปานกลาง โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดคือ มี ความสามารถและสนใจที่จะศึกษาเรียนรู้เพื่อเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาที่สอดคล้อง กับการเรียนรู้ยุคใหม่ ($\bar{x} = 4.60$) รองลงมาที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดคือ มีความสามารถในการวางแผน และบริหารงานด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาตามที่ได้รับมอบหมาย มีความสามารถในการผลิตและใช้สื่อการ สอนหรือการฝึกอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาและสถานการณ์เฉพาะหน้า ในการสอนหรือการฝึกอบรมได้เป็นอย่างดี ($\bar{x} = 4.40$) ส่วนอันดับสุดท้าย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร ($\bar{x} = 3.40$)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการ ที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ ด้านทักษะที่ส่งผลต่อการ ทำงาน

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
ด้านทักษะที่ส่งผลต่อการทำงาน			
1. มีทักษะการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบและ สามารถแก้ปัญหาต่างๆในการทำงานได้	4.40	.54	มาก
2. มีทักษะในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูด การเขียน และการนำเสนอ	4.40	.54	มาก
3. มีทักษะในการใช้เครื่องมือและสื่อเทคโนโลยีต่างๆ	4.40	.54	มาก
4. มีทักษะทางสังคมในการทำงานเป็นทีม	4.60	.54	มากที่สุด
5. มีภาวะการณ์เป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดี	4.60	.54	มากที่สุด
6. มีความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น	4.60	.54	มากที่สุด
7. มีความสามารถในการใช้ข้อมูลสารสนเทศจากที่หลากหลาย เพื่อใช้ประโยชน์ในการทำงาน	4.60	.54	มากที่สุด
รวม	4.51	.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ ด้านทักษะที่ส่งผลต่อการทำงาน ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดคือ มีทักษะทางสังคมในการทำงานเป็นทีม มีภาวะการณเป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดี มีความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และมีความสามารถในการใช้ข้อมูลสารสนเทศจากที่หลากหลายเพื่อใช้ประโยชน์ในการทำงาน ($\bar{x} = 4.60$) นอกนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดคือ มีทักษะการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบและสามารถแก้ปัญหาต่างๆในการทำงานได้ มีมีทักษะในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูด การเขียน และการนำเสนอ และมีทักษะในการใช้เครื่องมือและสื่อเทคโนโลยีต่างๆ ($\bar{x} = 4.40$)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ด้านคุณธรรมและจริยธรรม			
1. มีจรรยาบรรณในวิชาชีพครู	4.40	.54	มาก
2. มีวินัยในการทำงาน ตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบ	4.40	.54	มาก
3. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้อื่น	4.60	.54	มากที่สุด
4. มีความซื่อสัตย์ ขยัน อดทน	4.80	.44	มากที่สุด
รวม	4.55	.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 13 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดคือ มีความซื่อสัตย์ ขยัน อดทน ($\bar{x} = 4.80$) รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้อื่น ($\bar{x} = 4.60$) นอกนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดคือ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพครู และมีวินัยในการทำงาน ตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบ ($\bar{x} = 4.40$)

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ผู้วิจัยสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

1. ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความสอดคล้อง มีความชัดเจน มีความเหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง แต่มีข้อเสนอแนะให้เพิ่มเติมปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้สอดคล้อง สัมพันธ์กับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579, และเชื่อมโยงกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2. โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของการศึกษาระดับปริญญาตรี สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และหมวดวิชาเฉพาะได้แก่วิชาเฉพาะสาขาบังคับและวิชาเฉพาะสาขาเลือกมีความเหมาะสมแต่ควรปรับลดขั้นตอนการเทียบโอนหน่วยกิต หรือปรับเป็นหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ซึ่งจะตอบโจทย์ความต้องการและการใช้งานของผู้ใช้บัณฑิตได้มากกว่า

3. ควรมีการบรรจุรายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะสาขาเลือกเพิ่มเติมหรือปรับเนื้อหาวิชาเพิ่มเพื่อให้มีความหลากหลาย มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี รวมทั้งตอบโจทย์ประเทศไทย 4.0, ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี สร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกและกำหนดทิศทางของหลักสูตรจากความต้องการใช้บัณฑิตของสังคม เน้นการปฏิบัติจริงและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

4. โครงสร้างหลักสูตร รายวิชา อาจารย์ประจำหลักสูตรมีความเหมาะสม แต่ควรระมัดระวังเรื่องการบริหารหลักสูตร เกี่ยวกับการจัดตารางสอน เนื่องจากการเทียบโอนรายวิชาของนิสิตมีจำนวนไม่เท่ากัน อาจจะทำให้ นิสิตสำเร็จการศึกษาได้ไม่ทันเวลาซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และการสอบเทียบโอนควรใช้เกณฑ์มาตรฐานหรือข้อสอบกลาง เพื่อความยุติธรรมและเป็นไปตามหลักวิชาการ

5. ควรมีการสนับสนุนการจัดหาเอกสารประกอบการสอน ตำรา หนังสือ และสื่อต่างๆเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องปฏิบัติการทางด้านไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และเทคโนโลยีการผลิต และแหล่งเรียนรู้แบบออนไลน์ เช่น แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ออนไลน์ระบบเปิดสำหรับมวลชน (Massive Open Online Course: MOOC) เป็นต้น ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในปัจจุบันมีเอกสารประกอบการสอน ตำรา หนังสือ และสื่อต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาค่อนข้างน้อยในห้องสมุดคณะศึกษาศาสตร์และสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยบูรพา และห้องปฏิบัติการทางด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาก็อยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้างพร้อมกับกลุ่มอาคารคณะศึกษาศาสตร์ และยังขาดครุภัณฑ์ที่จะให้นิสิตฝึกปฏิบัติ

6. ในภาพรวม คุณภาพของนิสิตส่วนใหญ่มีความเหมาะสมและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร แต่ควรส่งเสริมให้นิสิตมีศักยภาพมากขึ้น ได้แก่ นิสิตภาคปฏิบัติมีข้อดีคือ ให้ความร่วมมือและมีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างแข็งขัน แต่ควรฝึกความมีระเบียบวินัย และเพิ่มความรับผิดชอบให้มากขึ้น ซึ่งรวมถึงเรื่องความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศด้วย เพื่อจะได้นำไปประยุกต์ปรับใช้ในการทำงาน ส่วนนิสิตภาคพิเศษ

มีข้อดีคือ เป็นผู้ใหญ่ มีวุฒิภาวะ มีความรับผิดชอบ แต่ขาดเวลาหรือการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมค่อนข้างน้อย เพราะที่ต้องทำงานและมาเรียนได้เฉพาะวันเสาร์และวันอาทิตย์ ดังนั้นจึงควรบริหารจัดการเวลามาเรียนให้ดี เพื่อให้มีเวลาทำกิจกรรมมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน
 2. อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 5 คน
 3. อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 5 คน
 4. นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ในระหว่างปีการศึกษา 2561 - 2563 จำนวน 84 คน
 5. บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ในระหว่างปีการศึกษา 2559 - 2560 จำนวน 74 คน
 6. ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ จำนวน 74 คน
- ลำดับที่ 1 - 3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร ส่วนลำดับที่ 4 - 6 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้
- นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ในระหว่างปีการศึกษา 2561 - 2563 จำนวน 50 คน
- บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ในระหว่างปีการศึกษา 2559 - 2560 จำนวน 50 คน

ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 3 ฉบับ ดังนี้

1. แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนิสิตและบัณฑิต
2. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่
3. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้
กลุ่มที่ 1 นิสิตที่กำลังศึกษาและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล
2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

กลุ่มที่ 2 ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการ

1. สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่

2. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล
3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

กลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน

1. นัดหมายเวลาและสถานที่ในการสัมภาษณ์
2. ดำเนินการสัมภาษณ์และบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยนี้ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้
1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจะทำการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

2. ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยเขียนบรรยายเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาการสอนเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ศึกษาในภาพรวมทั้งหมดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านผลผลิตของหลักสูตร ($\bar{x} = 4.20$) ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริการ ($\bar{x} = 4.17$) ด้านบริบทของหลักสูตร ($\bar{x} = 4.16$) และด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ($\bar{x} = 3.99$) ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์พี่เลี้ยงของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาในภาพรวมทั้งหมดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{x} = 4.55$) และด้านทักษะที่ส่งผลต่อการทำงาน ($\bar{x} = 4.51$) และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ($\bar{x} = 4.17$)

3. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา มีความเห็นว่า ปรัชญา วัตถุประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหา รายวิชาของหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา มีความชัดเจน เหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง แต่มีข้อเสนอแนะให้เพิ่มเติมปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้สอดคล้องสัมพันธ์กับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579, และเชื่อมโยงกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของการศึกษาระดับปริญญาตรีสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และหมวดวิชาเฉพาะ ได้แก่ วิชาเฉพาะสาขาบังคับและวิชาเฉพาะสาขานอกมีความเหมาะสมแต่ควรปรับลดขั้นตอนการเทียบโอนหน่วยกิตหรือปรับเป็นหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ซึ่งจะตอบโจทย์ความต้องการและการใช้งานของผู้ใช้บัณฑิตได้มากกว่า ควรมีการบรรจุรายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะสาขานอกเพิ่มเติมหรือปรับเนื้อหาวิชาเพิ่มเพื่อให้มีความหลากหลาย มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี รวมทั้งตอบโจทย์ประเทศไทย 4.0, ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี, สร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกและกำหนดทิศทางของหลักสูตรจากความต้องการใช้บัณฑิต ของสังคม เน้นการปฏิบัติจริงและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ควรระมัดระวังเรื่องการบริหารหลักสูตร เกี่ยวกับการจัดตารางสอน เนื่องจากการเทียบโอนรายวิชาของนิสิตมีจำนวนไม่เท่ากัน อาจจะทำให้บัณฑิตสำเร็จการศึกษาได้ไม่ทันเวลาซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และการสอบเทียบโอนควรใช้เกณฑ์มาตรฐานหรือข้อสอบกลาง เพื่อความยุติธรรมและเป็นไปตามหลักวิชาการ และในภาพรวมของคุณภาพนิสิตส่วนใหญ่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีข้อควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาในภาพรวมทั้งหมดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษามีการวางแผน และดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตามลำดับขั้นตอน และใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษา วิศวกรรมศาสตร์ อาชีวศึกษาและ

เทคโนโลยีมาประชุมเพื่อวิพากษ์หลักสูตร มีการบริหารจัดการหลักสูตรที่ดี ทำให้การบริหารหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับหลักสูตรตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนซึ่งทำงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ที่มีความรู้คู่คุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2554, หน้า 16-20) และไทเลอร์ (1970) ที่กล่าวว่า การออกแบบหลักสูตรที่ดีต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม มีความเหมาะสม และสร้างขึ้นอย่างมีหลักการด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย รวมทั้งยังมีความหมายต่อผู้เรียนทั้งในด้านวิชาการและคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาผลการประเมินหลักสูตรตามความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิตเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านบริบทของหลักสูตร นิสิตและบัณฑิตมีความเห็นว่าในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตและบัณฑิตมีความเห็นว่า หลักสูตรมีการปลูกฝังให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ และมีจิตวิญญาณความเป็นครู อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.48$) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสิรวรรณ จรัสศรีวิวัฒน์และชนาสร นิมนวล (2559, หน้า 48) ที่ได้ประเมินหลักสูตรการศึกษา บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตมีความเห็นว่า ด้านบริบทมีระดับความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้จริงอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของไชยยันต์ ถาวรวรรณและเมธี ธรรมวัฒนา (2559, หน้า 40) พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาและนิสิตมีความเห็นว่า ด้านบริบทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดของเสนาะ สุขสงวน (2548, หน้า 189) ที่กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม เหมาะสมกับวัย ส่งเสริมลักษณะที่ดีของผู้เรียนให้มีความเจริญงอกงามทางสติปัญญา มีคุณธรรม มีทักษะในอาชีพ มีความชัดเจนไม่คลุมเครือและสามารถปฏิบัติได้

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร นิสิตและบัณฑิตมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตมีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิและความรู้ความสามารถเหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละวิชา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก วิชา ($\bar{x} = 4.41$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี กำหนดให้อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ และต้องมีการประเมินด้านการสอนและการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา เมื่อเป็นเช่นนี้การกำหนดอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนี้จึงจัดอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณวุฒิ มีความรู้ และมีประสบการณ์ รวมทั้งมีผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัยที่ตรงและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไชยยันต์ ถาวรวรรณและเมธี ธรรมวัฒนา (2559, หน้า 43) พบว่า ในด้านปัจจัยเบื้องต้น (ความพร้อมของอาจารย์) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสิรวรรณ จรัสศรีวิวัฒน์และชนาสร นิมนวล (2559, หน้า 48) ที่ได้ประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้ามีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.3 ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริการ นิสิตนิสิตและบัณฑิตมีความเห็นว่าในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตมีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และอธิบายได้ชัดเจนเข้าใจง่ายและสอนครบตามประมวลการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่ความรู้ ความสามารถ

มีความตั้งใจและอุทิศตนให้กับการสอน เป็นวิทยากรให้กับโรงงาน ส่วนราชการ และส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จึงมีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ที่สอนอย่างละเอียดลึกซึ้ง มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ตลอดจนกระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างแข็งขัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสิรารวรรณ จรัสรวีวัฒน์และชนาสร นิมนวล (2559, หน้า 48) ที่ได้ประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ด้านกระบวนการมีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกันและสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2554, หน้า 26) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนคือ ผู้สอน ซึ่งบทบาทของผู้สอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรคือเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ มีความจริงใจ มีความเข้าใจ มีการยอมรับ มีไหวพริบและมีทักษะในการสื่อสารระหว่างบุคคล รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดในการประเมินหลักสูตรของศิริชัย กาญจนวาสี (2559, หน้า 9-11) ที่อธิบายว่า ประเด็นสำคัญในการประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการคือ การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล ซึ่งจะต้องตอบคำถามสำคัญว่า ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับหลักสูตร ความถนัด ความสนใจของผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากน้อยเพียงใด ผู้สอนมีการวัดและประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับผู้เรียนเหมาะสมเพียงใด มีระบบการประเมินการสอนของครูผู้สอนเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับสำหรับผู้สอนหรือไม่

1.4 ด้านผลผลิตของหลักสูตร นิสิตและบัณฑิตมีความเห็นว่าในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตและบัณฑิตมีความเห็นว่า การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้มีคุณธรรมและจริยธรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเนื้อหารายวิชาในหลักสูตรนี้มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถเป็นครูฝึก หรือเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ควบคุมคุณธรรมและจริยธรรม สามารถปฏิบัติงานการพัฒนาหลักสูตรและการสอนในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง โปร่งใส ตรวจสอบได้ ซึ่งตรงตามปรัชญาของหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา) ของคณะศึกษาศาสตร์ที่มุ่งผลิตครูและนักการศึกษาด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาที่มีคุณภาพ มีคุณธรรมและจริยธรรม มีความสามารถด้านงานช่างพื้นฐานและสามารถถ่ายทอดให้ผู้เรียนนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไชยยันต์ ถาวรระวรรณและเมธี ธรรมวัฒนา (2559, หน้า 51) พบว่า ในด้านผลผลิตของหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ในภาพรวมทั้งหมดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{x} = 4.55$) และด้านทักษะที่ส่งผลต่อการทำงาน ($\bar{x} = 4.51$) และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.85$) แสดงว่า บัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษามีจรรยาบรรณ มีคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพ มีทักษะที่ใช้ในการทำงานที่ดี มีความสามารถในการปฏิบัติงาน เข้าใจในวิธีการปฏิบัติงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี รวมถึงมีความรู้ทางด้านวิชาการเป็นอย่างดี ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า การออกแบบหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษามีการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในทุกด้านทั้งในด้านคุณธรรมและจริยธรรม การพัฒนาหลักสูตร เทคนิคการสอนการสอนในงานอุตสาหกรรมที่เน้นการให้ความรู้ไปประยุกต์และ

ปฏิบัติจริงในสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสิรวรรณ จรัสวีวัฒน์และชนาสร นิมนวล (2559, หน้า 49) ที่ได้ประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยง ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

3. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา มีความเห็นว่า ปรัชญา วัตถุประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหาวิชาของหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา มีความชัดเจน เหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มตั้งแต่มีการสำรวจข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียนเชิญ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านศึกษา ด้านวิศวกรรมศาสตร์ และด้านเทคโนโลยีมาเป็นกรรมการพัฒนาหลักสูตร มีผู้เชี่ยวชาญ ด้านการศึกษามหาวิทยาลัยหลักสูตร มีการออกแบบ พัฒนาและใช้หลักสูตร จึงส่งผลให้องค์ประกอบของหลักสูตรมีความเหมาะสม มีความชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเวชฤทธิ์ อังกะภักทจร (2558, หน้า 61) ที่ได้ประเมินหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่เห็นว่าปรัชญา วัตถุประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหาวิชาของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์ มีความชัดเจน เหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงเช่นเดียวกัน แต่มีข้อเสนอแนะให้เพิ่มเติมปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้สอดคล้อง สัมพันธ์กับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579, และเชื่อมโยงกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และควรปรับลดขั้นตอนการเทียบโอนหน่วยกิต หรือปรับเป็นหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ซึ่งจะตอบโจทย์ ความต้องการและการใช้งานของผู้ใช้บัณฑิตได้มากกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ประกอบกับมีนโยบายเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตที่ขาดแคลนแรงงาน ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ จึงเห็นควรให้เพิ่มเติมประเด็นนี้เข้ามาพิจารณาเพื่อปรับปรุงหลักสูตร

ควรมีการบรรจุรายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะสาขาเลือกเพิ่มเติมหรือปรับเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมเพื่อให้มีความหลากหลาย มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี รวมทั้งตอบโจทย์ประเทศไทย 4.0, ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี สร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออกและกำหนดทิศทางของหลักสูตรจากความต้องการใช้บัณฑิต ของสังคม เน้นการปฏิบัติจริงและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

ควรมีการสนับสนุนการจัดหาเอกสารประกอบการสอน ตำรา หนังสือ และสื่อต่างๆเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องปฏิบัติการทางด้านไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีการผลิต และแหล่งเรียนรู้แบบออนไลน์ เช่น แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ออนไลน์ระบบเปิดสำหรับมวลชน (Massive Open Online Course: MOOC) เป็นต้น ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในปัจจุบันมีเอกสารประกอบการสอน ตำรา หนังสือ และสื่อต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาค่อนข้างน้อยในห้องสมุดคณะศึกษาศาสตร์และสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยบูรพา และห้องปฏิบัติการทางด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ก่ออยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้างพร้อมกับกลุ่มอาคารคณะศึกษาศาสตร์ และยังขาดครุภัณฑ์ที่จะให้สนับสนุนปฏิบัติ

ส่วนประเด็นผลการวิจัยที่พบว่า โครงสร้างหลักสูตร รายวิชา อาจารย์ประจำหลักสูตรมีความเหมาะสม แต่ควรระมัดระวังเรื่องการบริหารหลักสูตร เกี่ยวกับการจัดตารางสอน เนื่องจากการเทียบโอนรายวิชาของนิสิตมีจำนวนไม่เท่ากัน อาจจะทำให้นิสิตสำเร็จการศึกษาได้ไม่ทันเวลาซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และการสอบเทียบโอนควรใช้เกณฑ์มาตรฐานหรือข้อสอบกลาง ซึ่งควรแก้ไขโดยจัดการสอบโดยใช้ข้อสอบกลาง และเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อช่วยให้เกิดความยุติธรรมและอาจจะทำให้นิสิตจบการศึกษาได้ทันเวลาและส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มขอบเขตและประเด็นการประเมินเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก
2. ควรดำเนินการวิจัยเพื่อเพิ่มเติมและส่งเสริมให้นิสิตมีศักยภาพมากขึ้น เช่น ในเรื่องของทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ การปรับตัวและการบริหารจัดการเวลาเรียน เป็นต้น
3. จากผลการศึกษาคำคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ พบว่า ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการเป็นด้านที่ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการ มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับที่ต่ำกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้นจึงควรศึกษาหาแนวทางการเสริมสร้างความรู้ความสามารถทางวิชาการที่เหมาะสมสำหรับบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาควรทำอย่างไร

บรรณานุกรม

- ชนิษฐา ขำแข สุธาสินี บุญญาพิทักษ์และวัลลยา ธรรมอภิบาล (2557) การประเมินหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของเครือข่ายสถานศึกษาท่าชะมวงสามัคคี อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีที่ 14 ฉบับที่ 2 (เดือนกรกฎาคม – เดือนธันวาคม 2557)
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (2562) ประวัติคณะศึกษาศาสตร์และข้อมูลหลักสูตร [Online] Retrieve from www.edu.buu.ac.th เข้าถึงเมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2562
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ
- ไชยยันต์ ถาวรวรรณ และเมธี ธรรมวัฒนา (2559) การประเมินผลหลักสูตร สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ศึกษา ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ ชลบุรี: ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- ทิตินา แคมมณี (2535) หลักการและรูปแบบการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามวิถีชีวิตไทย กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นิรมล ศตวุฒิ (2557) การพัฒนาหลักสูตร (พิมพ์ครั้งที่ 5) กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- บุญชม ศรีสะอาด (2545) การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- บุญชม ศรีสะอาด (2546) การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- พรธณี แพงทิพย์ (2554) รายงานการวิจัยการประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา พ.ศ. 2548 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2558) การประเมินหลักสูตร: แนวคิด กระบวนการและการใช้ผลการประเมิน วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ. ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (ม.ค.-มิ.ย.) 2558.
- ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (2559) *หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2559* [Online] Retrieve from https://edu.buu.ac.th/vesd/ITE59_2.pdf เข้าถึงเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2563
- มารุต พัฒนาผล (2556) การประเมินหลักสูตรเพื่อการเรียนรู้และการพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ : จรัสสินทวงศ์การพิมพ์วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537) กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการสอน : ภาควิชาปฏิบัติ กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- มาเรียม นิลพันธ์ และคณะ (2554) รายงานการวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ : อาร์ แอนด์ ปรีน จำกัด
- เวชฤทธิ์ อังกะนภัทรขจร (2558) การประเมินหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์ ชลบุรี: ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

- ศิริชัย กาญจนวาสี (2559) การประเมินหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ [Online] Retrieve from <http://www.edu.tsu.ac.th/major/eva/filejournal/scan1.pdf> เข้าถึงเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2559
- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล (2554) แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร ในเอกสารการสอนชุดวิชา การประเมินหลักสูตร หน่วยที่ 2 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สิรารวรรณ จรัสรวีวัฒน์และชนาสร นิมนวล (2559) การประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี: ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- สุนีย์ ภูพันธ์ (2545) แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร เชียงใหม่: สำนักพิมพ์ The Knowledge Center ในเครือบริษัท ดวงกมลเชียงใหม่ จำกัด
- เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต และคณะ (2550) รายงานการวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎี บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เสนาะ สุขสงวน (2548) การประเมินหลักสูตรสถานศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (1993). *Research in Education*. (7 th ed). Boston : Allyn and Bacon.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological testing* (3rd ed.). New York: Harper Row.
- Good, G.V. (1973). *Dictionary of Education* 3rd ed. New York: McGraw-Hill Book.
- Hammond, R.L. (1973) Evaluation at the local level. In B.R. Worthen, J.R. Sanders (Eds.), *Educational evaluation: Theory and practice*. California: Wadsworth Published.
- Meredith D. Gall, Joyce P. Gall and Walter R. Borg (2007) *Educational Research: An Introduction* (8 th ed). Boston : Allyn and Bacon.
- Scriven, M. (1967) *The Methodology of Evaluation*. In Tyler, R.; Gagne, R.; and Scriven. M. *Perspectives of Curriculum Evaluation*. Chicago: Rand MC Nally.
- Stufflebeam, D. L., Madaus, G.F., & Kellaghan, T. (1983) *Evaluation models viewpoints on educational and human services evaluation*. Boston: Kluwer-Nijhoff.
- Stufflebeam, D. L., et al (1971) *Educational Evaluation and Decision Making*. Itasca, Illinois: Peacock Publishing.
- Taba, H. (1962) *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Harcourt Brace Jobanovich.
- Tyler, R. W. (1970) *Basic principle of curriculum and instruction*. Chicago: University of Chicago Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิมล เฟื่องพันธ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ จรัสศรีวิวัฒน์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ดร.เมธี ธรรมวัฒนา	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนิสิตและบัณฑิต
2. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่
3. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนิสิตและบัณฑิต

การประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสอบถามสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนิสิตและบัณฑิต เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ซึ่งท่านได้เรียนมาแล้วหรือกำลังเรียนอยู่ในขณะนี้ ซึ่งความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพต่อไป โดยแบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิตและบัณฑิต

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านบริบทของหลักสูตร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร

ตอนที่ 4 แบบสอบถามด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริการ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามด้านผลิตผลของหลักสูตร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิตและบัณฑิต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หรือเติมข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ปีการศึกษาที่เข้าเรียน

ปีการศึกษา

4. สถานภาพการทำงาน

ข้าราชการครู ครูเอกชน พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม/บริษัท

ทำงานส่วนตัว ไม่ได้ทำงาน พนักงานรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการอื่น ๆ

อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. ท่านเลือกเรียนหลักสูตร/สาขาวิชานี้ เพราะเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา ต้องการเพิ่มความรู้และประสบการณ์

ตรงกับสายงานที่ท่านกำลังทำอยู่ ต้องการทำงานในสายงานของสาขาวิชานี้

ชอบเรียนสาขานี้ ผู้ปกครองให้เรียน

อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านบริบทของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ชื่อหลักสูตรและวุฒิการศึกษา (สาขาวิชาเอก) ที่จบการศึกษามีความสอดคล้องกับเนื้อหารายวิชา					
2. ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับโครงสร้างและรายวิชาในหลักสูตร					
4. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร					
5. เนื้อหารายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาชีพครูมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้จริง					
6. เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาเอกบังคับมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้จริง					
7. เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาเลือกมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้จริง					
8. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรมีความทันสมัยและทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม					
9. เนื้อหาแต่ละรายวิชาไม่มีความซ้ำซ้อนกัน					
10. หลักสูตรส่งเสริมการเป็นครูช่างอุตสาหกรรมหรือบุคลากรทางการศึกษาด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา					
11. หลักสูตรมีการปลูกฝังให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ และมีจิตวิญญาณความเป็นครู					
ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับบริบทของหลักสูตร.....					
.....					
.....					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การจัดตารางเวลาการเรียนและเวลาสอบมีความเหมาะสม					
2. อาคารสถานที่/ห้องเรียนมีบรรยากาศด้านวิชาการ เอื้อต่อการเรียนรู้					
3. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความเหมาะสม					
4. ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสม					
5. ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความสะดวกรวดเร็ว					
6. การสืบค้นข้อมูลและการพิมพ์ คืบ เอกสารในห้องสมุดมีความสะดวกรวดเร็ว					
7. หนังสือ/วารสาร/สิ่งพิมพ์ และเอกสารตำราต่าง ๆ ในห้องสมุดมีความทันสมัยและเพียงพอ					
8. อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิและความรู้ความสามารถเหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละวิชา					
9. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเหมาะสม					
ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร.....					
.....					
.....					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีกระบวนการคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาอย่างเหมาะสม					
2. มีแผนการดำเนินการศึกษาอย่างชัดเจนและเป็นระบบ					
3. อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และอธิบายได้ชัดเจนเข้าใจง่ายและสอนครบถ้วน ตามประมวลการสอนและรายละเอียดรายวิชา (มคอ.3)					
4. ตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอน หรือ หนังสือที่ใช้มีความเหมาะสม					
5. การวัดผลการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา มีความเหมาะสม เพียงตรง และสามารถตรวจสอบได้					
6. การวัดผลการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียน					
7. เครื่องมือ และวิธีการวัดผลและประเมินผลมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน					
8. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักสูตรบนเว็บไซต์ของภาควิชาฯ มีครบถ้วนและเหมาะสม					
9. เจ้าหน้าที่ของภาควิชาฯ และคณะฯ เต็มใจให้บริการ/ติดต่อ/ประสานงานเป็นอย่างดี					
10. ช่วงเวลาในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา (Office Hours) มีความเหมาะสม					
ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริการของหลักสูตร.....					
.....					
.....					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามด้านผลผลิตของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้มีความเชี่ยวชาญในการสอนเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา					
2. การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ					
3. การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถทำวิจัยในขอบข่ายด้าน เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา					
4. การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้มีจิตวิทยา มีศิลปะ/เทคนิคในการสอน/การถ่ายทอดความรู้ และมีจิตวิญญาณความเป็นครูหรือครูฝึกหรือเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม					
5. การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้มีคุณธรรมและจริยธรรม					
6. การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้เป็นครูผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางการสอนเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ยุคใหม่					
7. การศึกษาในหลักสูตรส่งเสริมให้มีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียนการสอน					
8. ความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรมีความเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
9. ความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรตรงกับความต้องการของท่าน					
10. ความพึงพอใจในการศึกษาในหลักสูตรนี้โดยรวม					
ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลผลิตของหลักสูตร.....					
.....					
.....					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสอบถามสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ซึ่งความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมต่อไป โดยแบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของนิสิตและบัณฑิต หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

4. ตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานประกอบการ

หัวหน้างาน/ครูฝึก

อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. ระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับนิสิต.....ปี.....เดือน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของนิสิตและบัณฑิต หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ					
1. มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการทำงานหรือการสอนในด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา					
2. มีความรู้เรื่องจิตวิทยา มีเทคนิคการสอน และมีศิลปะในการถ่ายทอดความรู้					
3. มีความสามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้หรือโครงการจัดฝึกอบรมในด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา					
4. มีความสามารถในการวางแผนและบริหารงานด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาตามที่ได้รับมอบหมาย					
5. มีความสามารถในการผลิตและใช้สื่อการสอนหรือการฝึกอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
6. มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาและสถานการณ์เฉพาะหน้าในการสอนหรือการฝึกอบรมได้เป็นอย่างดี					
7. มีความสามารถในการค้นหาข้อมูลต่างๆทางเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา					
8. มีความสามารถและสนใจที่จะศึกษาเรียนรู้เพื่อเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ยุคใหม่					
9. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร					
ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ.....					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านทักษะที่ส่งผลต่อการทำงาน					
10. มีทักษะการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบและสามารถแก้ปัญหาต่างๆในการทำงานได้					
11. มีทักษะในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูด การเขียน และการนำเสนอ					
12. มีทักษะในการใช้เครื่องมือและสื่อเทคโนโลยีต่างๆ					
13. มีทักษะทางสังคมในการทำงานเป็นทีม					
14. มีภาวะการเป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดี					
15. มีความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น					
16. มีความสามารถในการใช้ข้อมูลสารสนเทศจากที่หลากหลายเพื่อใช้ประโยชน์ในการทำงาน					
ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับด้านทักษะที่ส่งผลต่อการทำงาน.....					
ด้านคุณธรรมและจริยธรรม					
17. มีคุณธรรมและจรรยาบรรณในการทำงาน					
18. มีวินัยในการทำงาน ตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบ					
19. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้อื่น					
20. มีความซื่อสัตย์ ขยัน อดทน					
ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับด้านคุณธรรมและจริยธรรม.....					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ประจำหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

4. ตำแหน่งทางวิชาการ

อาจารย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

รองศาสตราจารย์

ศาสตราจารย์

5. ประสบการณ์ในการสอนหรือทำงาน

ต่ำกว่า 10 ปี

10 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (มีความชัดเจน มีความเหมาะสมสอดคล้อง มีความครบถ้วนครอบคลุม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง)

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดวิชา (หมวดวิชาพื้นฐานทางการศึกษา หมวดวิชาเอก บัณฑิต หมวดวิชาเอกเลือก และวิชาเลือกเสรี)

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเนื้อหารายวิชาในหมวดต่าง ๆ (ความชัดเจน ความเหมาะสม ความครบถ้วน และความซ้ำซ้อน)

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป.....

.....

.....

.....

หมวดวิชาเอกบังคับ.....

.....

.....

.....

หมวดวิชาเอกเลือก.....

.....

.....

.....

วิชาเลือกเสรี.....

.....

.....

.....

4. ท่านมีความคิดเห็นว่าจะควรบรรจุรายวิชาลักษณะใดเพิ่มเติมในหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

5. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับทรัพยากรสนับสนุนต่างๆ (เอกสาร ตำรา หนังสือ และสื่อต่าง ๆ อาคาร สถานที่ และห้องเรียน)

.....

.....

.....

.....

.....

6. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับคุณภาพนิสิตและบัณฑิต รวมทั้งคุณภาพนิสิตและบัณฑิต เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

7. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

8. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค
หนังสือรับรองจริยธรรมวิจัย

ที่ ๐๗๒/๒๕๖๓

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : HU 078/2563

โครงการวิจัยเรื่อง : การประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

หัวหน้าโครงการวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต ขาวเหลือง

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

๑. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	ฉบับที่ ๒ วันที่ ๘ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓
๒. เอกสารโครงการวิจัยฉบับภาษาไทย	ฉบับที่ ๒ วันที่ ๘ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓
๓. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ ๒ วันที่ ๘ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓
๔. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ ๒ วันที่ ๘ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓
๕. เอกสารแสดงรายละเอียดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว หรือชุดที่ใช้เก็บข้อมูลจริงจากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ ๑ วันที่ ๒๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓
๖. เอกสารอื่น ๆ	ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ ๑๕ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

วันที่หมดอายุ : วันที่ ๑๔ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ลงนาม

(นายเจนวิทย์ นวลแสง)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ชุดที่ ๒ (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)